Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΌΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΎ ΔΙΚΑΣΤΗΡΊΟΥ (όγδοο πενταμελές τμήμα)

της 16ης Δεκεμβρίου 2020*

«Εξωσυμβατική ευθύνη – Περιβάλλον – Ταξινόμηση, επισήμανση και συσκευασία ουσιών και μειγμάτων – Ταξινόμηση της πίσσας από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410) – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες»

Στην υπόθεση T-635/18,

Industrial Química del Nalón, SA, εδρεύουσα στο Oviedo (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους K. Van Maldegem, M. Grunchard, S. Saez Moreno και P. Sellar, δικηγόρους,

ενάγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους M. Wilderspin, R. Lindenthal και την K. Talabér-Ritz,

εναγομένης,

υποστηριζόμενης από

το **Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από τον L. Aguilera Ruiz,

και από

τον **Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων (ECHA)**, εκπροσωπούμενο από την M. Heikkilä και τον W. Broere,

παρεμβαίνοντες,

με αντικείμενο αγωγή, δυνάμει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι υπέστη η ενάγουσα λόγω της εκδόσεως του κανονισμού (ΕΕ) 944/2013 της Επιτροπής, της 2ας Οκτωβρίου 2013, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, με σκοπό την προσαρμογή του στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο (ΕΕ 2013, L 261, σ. 5), με τον οποίον ταξινομήθηκε η

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

πίσσα από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Svenningsen, πρόεδρο, R. Barents, C. Mac Eochaidh, T. Pynnä και J. Laitenberger (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (ΕΕ 2008, L 353, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 286/2011 της Επιτροπής της 10ης Μαρτίου 2011 (ΕΕ 2011, L 83, σ. 1), έχει ως στόχο, κατά το άρθρο 1 αυτού, την «εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος καθώς και της ελεύθερης κυκλοφορίας των ουσιών [και] των μειγμάτων […] με: α) την εναρμόνιση των κριτηρίων ταξινόμησης των ουσιών και των μειγμάτων και των κανόνων για την επισήμανση και τη συσκευασία των επικίνδυνων ουσιών και μειγμάτων».

2 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5 έως 8 του κανονισμού 1272/2008 έχουν ως εξής:

«(5) Με στόχο τη διευκόλυνση του παγκόσμιου εμπορίου και την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, τα εναρμονισμένα κριτήρια για την ταξινόμηση και την επισήμανση έχουν αναπτυχθεί προσεκτικά κατά τη διάρκεια περιόδου 12 ετών στο πλαίσιο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ), με αποτέλεσμα το Παγκόσμια Εναρμονισμένο Σύστημα Ταξινόμησης και Επισήμανσης των Χημικών Ουσιών (Globally Harmonised System of Classification and Labelling of Chemicals), στο εξής “GHS”.

(6) Ο παρών κανονισμός τηρεί τις διάφορες διακηρύξεις στις οποίες η Κοινότητα επιβεβαίωσε την πρόθεσή της να συμβάλει στην παγκόσμια εναρμόνιση των κριτηρίων για την ταξινόμηση και την επισήμανση, όχι μόνο σε επίπεδο ΟΗΕ αλλά επίσης και μέσω της ενσωμάτωσης των διεθνώς αποδεκτών κριτηρίων GHS στο κοινοτικό δίκαιο.

(7) Τα οφέλη για τις επιχειρήσεις θα αυξηθούν, καθώς περισσότερες χώρες στον κόσμο εισάγουν τα κριτήρια GHS στη νομοθεσία τους. Η Κοινότητα θα πρέπει να βρίσκεται στην πρωτοπορία της διαδικασίας αυτής για την ενθάρρυνση των άλλων χωρών να ακολουθήσουν, με σκοπό να δοθεί ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στην κοινοτική βιομηχανία.

(8) Συνεπώς, είναι αναγκαίο να εναρμονιστούν ενδοκοινοτικά οι διατάξεις και τα κριτήρια για την ταξινόμηση και επισήμανση των ουσιών, των μειγμάτων και ορισμένων συγκεκριμένων αντικειμένων, συνεκτιμώντας τα κριτήρια ταξινόμησης και τους κανόνες επισήμανσης του GHS, αλλά και αξιοποιώντας την τεσσαρακονταετή πείρα εφαρμογής της ισχύουσας κοινοτικής χημικής νομοθεσίας και διατηρώντας το επίπεδο προστασίας που επετεύχθη μέσω του συστήματος εναρμόνισης της ταξινόμησης και της επισήμανσης, μέσω των κοινοτικών τάξεων κινδύνου που δεν αποτελούν ακόμη τμήμα του GHS, καθώς επίσης μέσω των ισχυόντων κανόνων για την επισήμανση και τη συσκευασία.»

3 Το άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1272/2008 ορίζει τα εξής:

«Μια ουσία ή ένα μείγμα που πληροί τα κριτήρια σχετικά με τους κινδύνους από φυσικούς παράγοντες, τους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία ή τους κινδύνους για το περιβάλλον, που αναφέρονται στα μέρη 2 έως 5 του παραρτήματος Ι, είναι επικίνδυνη(-ο) και ταξινομείται σε σχέση με τις αντίστοιχες τάξεις κινδύνου που προβλέπονται στο εν λόγω παράρτημα.»

4 Το παράρτημα Ι του κανονισμού 1272/2008 καθορίζει τα κριτήρια ταξινομήσεως των ουσιών και των μειγμάτων σε τάξεις κινδύνου.

5 Στο σημείο 4.1.1.1 ορίζεται η έννοια της «τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον»:

«α) *Οξεία τοξικότητα για το υδάτινο περιβάλλον* είναι η εγγενής ιδιότητα μίας ουσίας να προκαλεί βλάβη σε οργανισμό ύστερα από βραχυπρόθεσμη έκθεση στην εν λόγω ουσία.

[…]

στ) Ως *χρόνια τοξικότητα για το υδάτινο περιβάλλον* νοείται η εγγενής ιδιότητα ουσίας για την πρόκληση δυσμενών επιδράσεων σε υδρόβιους οργανισμούς ύστερα από έκθεση που καθορίζεται σε σχέση με τον κύκλο ζωής του οργανισμού.

[…]»

6 Όσον αφορά ειδικότερα τα κριτήρια ταξινόμησης μειγμάτων, το τμήμα 4.1.3 προβλέπει τα εξής:

«4.1.3.1. Το σύστημα ταξινόμησης για τα μείγματα καλύπτει όλες τις κατηγορίες ταξινόμησης που χρησιμοποιούνται για τις ουσίες, δηλ. την κατηγορία 1 οξείας τοξικότητας και τις κατηγορίες 1 έως 4 χρόνιας τοξικότητας. Για να χρησιμοποιούνται όλα τα διαθέσιμα στοιχεία για τους σκοπούς της ταξινόμησης των κινδύνων που παρουσιάζουν τα μείγματα για το υδάτινο περιβάλλον, η ακόλουθη υπόθεση εφαρμόζεται όπου κρίνεται σκόπιμο:

Τα “σχετικά συστατικά στοιχεία” ενός μείγματος είναι αυτά που ταξινομούνται στην “κατηγορία 1 οξείας τοξικότητας” ή στην “κατηγορία 1 χρόνιας τοξικότητας” και είναι παρόντα σε συγκέντρωση 0,1 % (w/w) ή υψηλότερη, και αυτά που ταξινομούνται στην “κατηγορία 2 χρόνιας τοξικότητας”, στην “κατηγορία 3 χρόνιας τοξικότητας” ή στην “κατηγορία 4 χρόνιας τοξικότητας” και είναι παρόντα σε συγκέντρωση 1 % (w/w) ή υψηλότερη, εκτός εάν γίνεται η παραδοχή [όπως στην περίπτωση των συστατικών υψηλής τοξικότητας (βλ. 4.1.3.5.5.5)] ότι συστατικό στοιχείο παρόν με χαμηλότερη συγκέντρωση εξακολουθεί να έχει σχέση για την ταξινόμηση του μείγματος για κινδύνους για το υδάτινο περιβάλλον. Γενικώς για ουσίες που ταξινομούνται στην κατηγορία οξείας τοξικότητας 1 ή στην κατηγορία χρόνιας τοξικότητας 1 η συγκέντρωση που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη είναι (0,1/M) %. (για την επεξήγηση του συντελεστή M, βλ. 4.1.3.5.5.5).

4.1.3.2. Η προσέγγιση της ταξινόμησης ως προς τον κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον είναι κλιμακωτή και εξαρτάται από το είδος των διαθέσιμων πληροφοριών για το ίδιο το μείγμα και για τα συστατικά του. Το διάγραμμα 4.1.2 παρουσιάζει τη διαδικασία που ακολουθείται.

Τα στοιχεία της κλιμακωτής προσέγγισης περιλαμβάνουν:

– ταξινόμηση βάσει δοκιμασμένων μειγμάτων·

– ταξινόμηση βάσει αρχών παρεκβολής·

– εφαρμογή “άθροισης των ταξινομημένων συστατικών” και/ή “προσθετικού τύπου”.»

7 Το σημείο 4.1.3.5.5 του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αθροιστική Μέθοδος», ορίζει τα εξής:

«4.1.3.5.5.1.1. Στην περίπτωση των κατηγοριών ταξινόμησης ουσιών στην οξεία κατηγορία 1 ή χρόνια κατηγορία 1 έως και τη χρόνια κατηγορία 3, τα βασικά κριτήρια τοξικότητας διαφέρουν κατά συντελεστή 10 από τη μία κατηγορία στην άλλη. Οι ουσίες που ταξινομούνται σε ζώνη υψηλής τοξικότητας, ως εκ τούτου, συμβάλουν στην ταξινόμηση μείγματος σε ζώνη χαμηλότερης τοξικότητας. Κατά συνέπεια, ο υπολογισμός των εν λόγω κατηγοριών ταξινόμησης πρέπει να εξετάζει τη συνεισφορά όλων των ουσιών που ταξινομούνται ως οξεία κατηγορία 1/χρόνια κατηγορία 1, χρόνια κατηγορία 2 και χρόνια κατηγορία 3 από κοινού.

4.1.3.5.5.1.2. Όταν μείγμα περιέχει συστατικά που ταξινομούνται στην κατηγορία οξείας τοξικότητας 1 ή στην κατηγορία χρόνιας τοξικότητας 1, πρέπει να δίνεται προσοχή στο γεγονός ότι τα εν λόγω συστατικά, όταν η οξεία τοξικότητά τους είναι χαμηλότερη από 1 mg/l ή/και η χρόνια τοξικότητά τους είναι χαμηλότερη από 0,1 mg/l (αν δεν είναι ταχέως αποικοδομήσιμα) και 0,01 mg/l (αν είναι ταχέως αποικοδομήσιμα) συνεισφέρουν στην τοξικότητα του μείγματος ακόμα και σε χαμηλή συγκέντρωση. Τα ενεργά συστατικά των ζιζανιοκτόνων συχνά έχουν τόσο υψηλή τοξικότητα για το υδάτινο περιβάλλον, αλλά επίσης και ορισμένες άλλες ουσίες όπως οι οργανομεταλλικές ενώσεις. Σ’ αυτές τις περιπτώσεις, η εφαρμογή των κανονικών γενικών ορίων συγκέντρωσης οδηγεί σε “υποταξινόμηση” του μείγματος. Ως εκ τούτου, εφαρμόζονται πολλαπλασιαστικοί συντελεστές για τα συστατικά υψηλής τοξικότητας, όπως αναφέρονται στο τμήμα 4.1.3.5.5.5.»

8 Όσον αφορά την ταξινόμηση στην κατηγορία οξείας τοξικότητας 1, το σημείο 4.1.3.5.5.3.1 του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008 ορίζει τα εξής:

«Πρώτον, εξετάζονται όλα τα συστατικά που ταξινομούνται στην κατηγορία οξείας τοξικότητας 1. Εάν το άθροισμα των συγκεντρώσεων (ως %) των εν λόγω συστατικών πολλαπλασιαζόμενο με τους αντίστοιχους συντελεστές M είναι μεγαλύτερο από 25 %, ολόκληρο το μείγμα ταξινομείται στην κατηγορία οξείας τοξικότητας 1.»

9 Όσον αφορά την ταξινόμηση στις κατηγορίες χρόνιας τοξικότητας 1, 2, 3 και 4, το σημείο 4.1.3.5.5.4.1 του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008 ορίζει τα εξής:

«Πρώτα εξετάζονται όλα τα συστατικά που έχουν ταξινομηθεί στην κατηγορία χρόνιας τοξικότητας 1. Εάν το άθροισμα των συγκεντρώσεων (ως %) των εν λόγω συστατικών πολλαπλασιαζόμενο με τους αντίστοιχους συντελεστές M είναι τουλάχιστον ίσο με 25 %, το

μείγμα ταξινομείται στην κατηγορία χρόνιας τοξικότητας 1. Εάν το αποτέλεσμα του υπολογισμού συνεπάγεται την ταξινόμηση του μείγματος στην κατηγορία χρόνιας τοξικότητας 1, η διαδικασία ταξινόμησης έχει ολοκληρωθεί.»

10 Όσον αφορά τα μείγματα με συστατικά υψηλής τοξικότητας, το σημείο 4.1.3.5.5.5 του παραρτήματος αυτού προβλέπει τα εξής:

«4.1.3.5.5.5.1. Τα συστατικά της κατηγορίας οξείας τοξικότητας 1 και της κατηγορίας χρόνιας τοξικότητας 1 με τοξικότητες χαμηλότερες από 1 mg/l ή/και χρόνιες τοξικότητες χαμηλότερες του 0,1 mg/l (αν δεν αποικοδομούνται ταχέως) και του 0,01 mg/l (αν αποικοδομούνται ταχέως) συμβάλλουν στην τοξικότητα του μείγματος ακόμη και σε χαμηλή συγκέντρωση και αποκτούν συνήθως βαρύτητα κατά την εφαρμογή της προσέγγισης της άθροισης της ταξινόμησης. Όταν ένα μείγμα περιέχει συστατικά που ταξινομούνται στην κατηγορίας οξείας ή χρόνιας τοξικότητας 1, εφαρμόζεται ένα από τα ακόλουθα:

– η κλιμακωτή προσέγγιση που περιγράφεται στα σημεία 4.1.3.5.5.3 και 4.1.3.5.5.4 και χρησιμοποιεί σταθμισμένο άθροισμα με τον πολλαπλασιασμό των συγκεντρώσεων των συστατικών της κατηγορίας οξείας τοξικότητας 1 και της κατηγορίας χρόνιας τοξικότητας 1 με συντελεστή, αντί της απλής πρόσθεσης των ποσοστών. Αυτό συνεπάγεται ότι η συγκέντρωση της "κατηγορίας οξείας τοξικότητας 1" στην αριστερή στήλη του πίνακα 4.1.1 και η συγκέντρωση της "κατηγορίας χρόνιας τοξικότητας 1" στην αριστερή στήλη του πίνακα 4.1.2 πολλαπλασιάζονται με τον προβλεπόμενο πολλαπλασιαστικό συντελεστή. Οι πολλαπλασιαστικοί συντελεστές προς εφαρμογή στα εν λόγω συστατικά καθορίζονται με τη χρήση της τιμής τοξικότητας, όπως συνοψίζεται στον κάτωθι πίνακα 4.1.3. Ως εκ τούτου, προκειμένου να ταξινομηθεί μείγμα που περιέχει συστατικά της κατηγορίας οξείας/χρόνιας τοξικότητας 1, ο ταξινομητής πρέπει να γνωρίζει την τιμή του συντελεστή M προκειμένου να εφαρμόσει τη μέθοδο άθροισης·

[…]».

11 Ο πίνακας 4.1.3 του ίδιου παραρτήματος καθορίζει τους πολλαπλασιαστικούς συντελεστές για υψηλής τοξικότητας συστατικά μειγμάτων.

12 Όσον αφορά τη διοικητική διαδικασία, το άρθρο 37, παράγραφος 1, του κανονισμού 1272/2008, το οποίο παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να υποβάλλουν πρόταση εναρμονισμένης ταξινόμησης μιας ουσίας, προβλέπει τα εξής:

«Μια αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους μπορεί να υποβάλλει στον Οργανισμό πρόταση εναρμονισμένης ταξινόμησης και επισήμανσης ουσιών και, ανάλογα με την περίπτωση, ειδικά όρια συγκέντρωσης ή συντελεστές m, ή πρόταση για την αναθεώρησή τους.»

13 Κατά το άρθρο 37, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή Αξιολόγησης Κινδύνων του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA) (στο εξής: ΕΑΚ), που συγκροτήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1, διορθωτικό ΕΕ 2007,

L 136, σ. 3), εγκρίνει γνώμη σχετικά με οιαδήποτε πρόταση «υποβάλλεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2 εντός 18 μηνών από την παραλαβή της πρότασης, δίνοντας στα ενδιαφερόμενα μέρη την ευκαιρία να διατυπώσουν σχόλια» και ο ECHA «διαβιβάζει τις γνωμοδοτήσεις αυτές και τα τυχόν σχόλια στην Επιτροπή».

14 Τέλος, η διαδικασία θέσπισης των προτεινόμενων ταξινομήσεων προβλέπεται στο άρθρο 37, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού ως ακολούθως:

«Όταν η Επιτροπή κρίνει ότι η εναρμόνιση της ταξινόμησης και της επισήμανσης της συγκεκριμένης ουσίας είναι κατάλληλη, υποβάλλει, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, σχέδιο απόφασης για την εγγραφή της εν λόγω ουσίας μαζί με τα σχετικά στοιχεία ταξινόμησης και επισήμανσης στον πίνακα 3.1 του μέρους 3 του παραρτήματος VI και, ανάλογα με την περίπτωση, τα ειδικά όρια συγκέντρωσης ή συντελεστές m.

[…]»

Ιστορικό της διαφοράς

15 Η ενάγουσα, Industrial Química del Nalón, SA, παρασκευάζει πίσσα από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας (στο εξής: CTPHT). Η δραστηριότητά της επικεντρώνεται στον τομέα της χημείας του άνθρακα και στηρίζεται στη διύλιση λιθανθρακόπισσας υψηλής θερμοκρασίας, παράγωγο προϊόν της παρασκευής οπτάνθρακα (κοκ) το οποίο χρησιμοποιείται στις υψικαμίνους για την παραγωγή ακατέργαστου χυτοσιδήρου. Η ενάγουσα ασκεί τη δραστηριότητά της στον τομέα της χημείας του άνθρακα στις εγκαταστάσεις της στην Trubia (Ισπανία), εντός συγκροτήματος αυτοτελών εργοστασίων που λειτουργούν ως πλήρως ενιαία μονάδα.

16 Κατά την περιλαμβανόμενη στους πίνακες 3.1 και 3.2 του παραρτήματος VI του κανονισμού 1272/2008 περιγραφή της, η CTPHT παράγεται ως υπόλειμμα από τη διύλιση της λιθανθρακόπισσας υψηλής θερμοκρασίας και είναι μαύρο στερεό υλικό με σημείο μαλακώματος κατά προσέγγιση από 30 °C έως 180 °C, αποτελείται δε πρωτίστως από ένα πολύπλοκο μείγμα αρωματικών υδρογονανθράκων με τρεις ή και περισσότερους συμπυκνωμένους δακτυλίους. Καθόσον δεν είναι δυνατόν να προσδιορισθεί πλήρως η χημική της σύνθεση, η εν λόγω ουσία συγκαταλέγεται στις ουσίες αγνώστου ή ασταθούς συνθέσεως, οι οποίες είναι προϊόντα πολύπλοκων αντιδράσεων ή βιολογικών υλικών. Η CTPHT χρησιμοποιείται κυρίως για την παραγωγή συνδετικών υλικών για ηλεκτρόδια που προορίζονται για τη βιομηχανία αλουμινίου και τη σιδηρουργία.

17 Τον Σεπτέμβριο του 2010 το Βασίλειο των Κάτω Χωρών υπέβαλε στον ECHA φάκελο, σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού 1272/2008, με πρόταση ταξινόμησης της CTPHT ως ουσίας καρκινογόνου κατηγορίας 1A (H350), μεταλλαξιογόνου κατηγορίας 1B (H340), τοξικής για την αναπαραγωγή κατηγορίας 1B (H360FD), οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον κατηγορίας 1 (H410).

18 Ο ECHA έλαβε παρατηρήσεις επί του επίμαχου φακέλου στο πλαίσιο δημόσιας διαβούλευσης και κατόπιν διαβίβασε τον ανωτέρω φάκελο στην ΕΑΚ.

19 Στις 21 Νοεμβρίου 2011 η ΕΑΚ εξέδωσε γνωμοδότηση σχετικά με τη CTPHT, εγκρίνοντας ομοφώνως την πρόταση του Βασιλείου των Κάτω Χωρών. Η γνωμοδότηση αυτή συνοδευόταν από έγγραφο αναφοράς που περιελάμβανε τη λεπτομερή ανάλυση της ΕΑΚ (στο εξής: έγγραφο

αναφοράς) και από έγγραφο με τις απαντήσεις του Βασιλείου των Κάτω Χωρών στις παρατηρήσεις που είχαν υποβληθεί επί του φακέλου που είχε καταρτίσει το εν λόγω κράτος μέλος.

20 Όσον αφορά την ταξινόμηση της CTPHT στις τοξικές για το υδάτινο περιβάλλον ουσίες, η EAK επισήμανε στη γνωμοδότησή της, όπως είχε προταθεί και από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στον φάκελο που είχε υποβάλει στον ECHA, ότι η ταξινόμηση αυτή δεν μπορούσε να βασιστεί σε στοιχεία που προκύπτουν από μελέτες στις οποίες είχε υιοθετηθεί η μέθοδος «Water-Accommodated Fraction» (μέθοδος «κλάσμα περιεχόμενο στο νερό»). Προς αιτιολόγηση της ως άνω επισήμανσης, η EAK ανέφερε, αφενός, ότι τα στοιχεία αυτά είχαν ληφθεί χωρίς τη χρήση υπεριώδους (UV) ακτινοβολίας, παρά το γεγονός ότι ορισμένοι πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες (στο εξής: ΠΑΥ), οι οποίοι αποτελούν δομικά συστατικά της CTPHT, είναι φωτοτοξικοί, και, αφετέρου, ότι οι σχετικές μελέτες είχαν διενεργηθεί επί ενός και μόνο φορτίου. Κατά συνέπεια, η EAK έκρινε, όπως είχε προταθεί και από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών με τον φάκελο που υπέβαλε στον ECHA, ότι η ταξινόμηση της συγκεκριμένης ουσίας έπρεπε να βασιστεί σε μια εναλλακτική μεθοδολογική προσέγγιση, ήτοι να θεωρηθεί η CTPHT ως μείγμα. Βάσει της προσεγγίσεως αυτής, οι δεκαέξι ΠΑΥ που περιλαμβάνονται στη CTPHT, οι οποίοι έχουν χαρακτηρισθεί ως ουσίες προτεραιότητας από την Environmental Protection Agency (EPA, Υπηρεσία Προστασίας Περιβάλλοντος των Ηνωμένων Πολιτειών) και για τους οποίους υπάρχουν διαθέσιμα επαρκή δεδομένα επιδράσεων και εκθέσεως, αναλύθηκαν ξεχωριστά όσον αφορά τις τοξικές τους επιπτώσεις στο υδάτινο περιβάλλον. Εφαρμόζοντας τη μέθοδο του σημείου 4.1.3.5.5 του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008, η οποία συνίσταται στην εύρεση του αθροίσματος των αποτελεσμάτων που προκύπτουν μετά την εφαρμογή πολλαπλασιαστικών συντελεστών (στο εξής: συντελεστές M) στους διαφόρους ΠΑΥ, ώστε να δοθεί μεγαλύτερο βάρος στα άκρως τοξικά συστατικά της CTPHT (στο εξής: αθροιστική μέθοδος), η ως άνω ανάλυση κατέδειξε, σύμφωνα με τη γνωμοδότηση της EAK, ότι η ουσία CTPHT έπρεπε να ταξινομηθεί στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410).

21 Στις 2 Οκτωβρίου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ερειδόμενη στη γνωμοδότηση της EAK, εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 944/2013 σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1272/2008, με σκοπό την προσαρμογή του στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο (ΕΕ 2013, L 261, σ. 5). Βάσει του άρθρου 1, σημείο 2, στοιχείο α′, σημείο i, και στοιχείο β′, σημείο i, του κανονισμού 944/2013, σε συνδυασμό με τα παραρτήματα II και IV του ίδιου κανονισμού, η CTPHT ταξινομήθηκε ως ουσία καρκινογόνος της κατηγορίας 1A (H350), μεταλλαξιογόνος της κατηγορίας 1B (H340), τοξική για την αναπαραγωγή της κατηγορίας 1B (H360FD), οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410). Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 944/2013, η ταξινόμηση αυτή εφαρμόζεται από την 1η Απριλίου 2016. Κατά την αιτιολογική σκέψη 5 του κανονισμού 944/2013, υπήρξε σε σχέση με τη CTPHT πρόβλεψη για μεγαλύτερη μεταβατική περίοδο μέχρι να καταστεί υποχρεωτική η εφαρμογή της εναρμονισμένης ταξινόμησης, ούτως ώστε να μπορέσουν οι επιχειρήσεις να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις καταχώρισης που προκύπτουν από τις νέες εναρμονισμένες ταξινομήσεις ουσιών οι οποίες ταξινομούνται ως πολύ τοξικές για τους υδρόβιους οργανισμούς, με μακροχρόνιες επιπτώσεις στο υδάτινο περιβάλλον, και δη τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 3 και το παράρτημα III της οδηγίας 2008/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με τις εσωτερικές μεταφορές επικίνδυνων εμπορευμάτων (ΕΕ 2008, L 260, σ. 13).

22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Δεκεμβρίου 2013 και πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως T-689/13, η ενάγουσα άσκησε προσφυγή με αίτημα τη μερική ακύρωση του κανονισμού 944/2013, καθ' ο μέρος ταξινομούσε τη CTPHT στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410).

23 Με απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τον κανονισμό 944/2013 καθ' ο μέρος ταξινομούσε τη CTPHT στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410).

24 Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 30 έως 34 της αποφάσεως της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), έκρινε μεταξύ άλλων τα εξής:

«30 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον, ταξινομώντας την CTPHT στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410) βάσει των συστατικών της, δεν συμμορφώθηκε προς την υποχρέωσή της να λάβει υπόψη της όλα τα κρίσιμα στοιχεία και τις περιστάσεις, ούτως ώστε να εκτιμηθεί δεόντως η αναλογία κατά την οποία περιλαμβάνονται οι 16 ΠΑΥ στη CTPHT και τα χημικά τους αποτελέσματα.

31 Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το σημείο 7.6 του εγγράφου αναφοράς, για τους σκοπούς ταξινομήσεως της ουσίας CTPHT βάσει των συστατικών της, έγινε δεκτό ότι όλοι οι ΠΑΥ που περιέχει η CTPHT είναι υδατοδιαλυτοί και, ως εκ τούτου, τίθενται στη διάθεση των υδρόβιων οργανισμών. Αναφέρεται επίσης ότι τούτο πιθανώς συνεπάγεται υπερεκτίμηση της τοξικότητας της CTPHT και ότι, στο μέτρο που η σύνθεση του WAF ήταν αβέβαιη, η εκτίμηση αυτή της τοξικότητας μπορούσε να θεωρηθεί ως το πλέον δυσμενές σενάριο.

32 Πλην όμως, ούτε η Επιτροπή ούτε ο ECHA μπόρεσαν να αποδείξουν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ότι, βασίζοντας την ταξινόμηση της CTPHT στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410) στην παραδοχή ότι όλοι οι ΠΑΥ που η εν λόγω ουσία περιέχει είναι υδατοδιαλυτοί και, ως εκ τούτου, τίθενται στη διάθεση των υδρόβιων οργανισμών, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της το γεγονός ότι, σύμφωνα με το σημείο 1.3 του εγγράφου αναφοράς υπό τον τίτλο "Φυσικοχημικές ιδιότητες", τα συστατικά της CTPHT απελευθερώνονται από την εν λόγω ουσία σε πολύ περιορισμένο βαθμό και ότι η ουσία αυτή είναι πολύ σταθερή.

33 Ειδικότερα, πρώτον, ούτε η γνωμοδότηση της ΕΑΚ σχετικά με την CTPHT ούτε το έγγραφο αναφοράς περιέχουν οποιαδήποτε αιτιολογία από την οποία να συνάγεται ότι, προκειμένου να συναχθεί ότι όλοι οι ΠΑΥ που περιέχει η εν λόγω ουσία διαλύονται στο νερό και είναι διαθέσιμοι στους υδρόβιους οργανισμούς, ελήφθη υπόψη η χαμηλού βαθμού υδατοδιαλυτότητα της CTPHT […]

34 Δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το σημείο 1.3 του εγγράφου αναφοράς, το μέγιστο ποσοστό υδατοδιαλυτότητας της CTPHT ανά φορτίο ανέρχεται σε ποσοστό 0,0014 %. Δεδομένης της χαμηλής υδατοδιαλυτότητας της CTPHT, η Επιτροπή ουδόλως απέδειξε ότι, για την επίμαχη ταξινόμηση της εν λόγω ουσίας, μπορούσε να βασιστεί στην παραδοχή ότι όλοι οι ΠΑΥ που περιέχονται στη CTPHT είναι υδατοδιαλυτοί και, ως εκ τούτου, τίθενται στη διάθεση των υδρόβιων οργανισμών. Από τον πίνακα 7.6.2 του εγγράφου αναφοράς προκύπτει αναμφιβόλως ότι οι 16 ΠΑΥ που περιέχονται στην CTPHT αποτελούν το 9,2 % της εν λόγω ουσίας. Κατά συνέπεια, κάνοντας δεκτό ότι όλοι αυτοί οι ΠΑΥ είναι υδατοδιαλυτοί, η Επιτροπή βάσισε, κατ' ουσίαν, την επίμαχη ταξινόμηση στην παραδοχή ότι η ουσία CTPHT είναι υδατοδιαλυτή σε ποσοστό 9,2 %. Όμως, όπως συνάγεται από το σημείο 1.3 του εγγράφου αναφοράς, ο αριθμός αυτός δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, δεδομένου ότι το μέγιστο ποσοστό υδατοδιαλυτότητας της εν λόγω ουσίας ανέρχεται σε 0,0014 %.»

25 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 17 Δεκεμβρίου 2015, η Επιτροπή άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767). Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου επέτρεψε στο Βασίλειο της Δανίας, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών να παρέμβουν υπέρ της Επιτροπής.

26 Στις 24 Μαρτίου 2016 η ενάγουσα υπέβαλε αίτηση κατά τα άρθρα 278 και 279 ΣΛΕΕ με την οποία ζήτησε να διαταχθεί η αναστολή της εφαρμογής του κανονισμού 944/2013 και των αποτελεσμάτων του μέχρις ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί της αιτήσεως αναιρέσεως της Επιτροπής.

27 Με διάταξη της 7ης Ιουλίου 2016, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P-R, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:597), η αίτηση αναστολής εφαρμογής και λήψης προσωρινών μέτρων απορρίφθηκε λόγω του μη επείγοντος χαρακτήρα των ζητουμένων μέτρων.

28 Με απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), και υιοθετώντας σχετικώς τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Bobek στην υπόθεση Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:646), το Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως της Επιτροπής.

29 Ειδικότερα, το Δικαστήριο, με τις σκέψεις 39, 41 έως 47 και 51 έως 55, έκρινε μεταξύ άλλων τα εξής:

«39 Στο σημείο 4.1.3.5.5 του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008 δεν αντιμετωπίζεται, βεβαίως, το ενδεχόμενο προσφυγής σε άλλα κριτήρια πέραν αυτών που ρητώς αναφέρονται στη διάταξη αυτή. Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι καμία διάταξη δεν απαγορεύει ρητώς τη συνεκτίμηση άλλων στοιχείων που μπορεί να είναι κρίσιμα για την ταξινόμηση μιας ουσίας [αγνώστου ή μεταβλητής συνθέσεως, η οποία είναι προϊόν πολύπλοκων αντιδράσεων ή βιολογικών υλικών].

[…]

41 […] η χρήση των εκφράσεων “όπου κρίνεται σκόπιμο” (“where appropriate” στην απόδοση του σημείου αυτού στην αγγλική γλώσσα) και “όλα τα διαθέσιμα στοιχεία” τείνει να κλονίσει την ερμηνεία σύμφωνα με την οποία θα έπρεπε, σε κάθε περίπτωση, να αποκλείεται η συνεκτίμηση πληροφοριών άλλων πλην αυτών που γίνονται ρητώς δεκτές στο πλαίσιο της αθροιστικής μεθόδου.

42 Εξάλλου, από τις αιτιολογικές σκέψεις 4 έως 8 του κανονισμού 1272/2008 προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης είχε την πρόθεση “να συμβάλει στην παγκόσμια εναρμόνιση των κριτηρίων για την ταξινόμηση και την επισήμανση, όχι μόνο σε επίπεδο ΟΗΕ αλλά επίσης και μέσω της ενσωμάτωσης των διεθνώς αποδεκτών κριτηρίων GHS στο κοινοτικό δίκαιο”. Συναφώς, το παράρτημα Ι του κανονισμού αυτού επαναλαμβάνει κατά λέξη το σύνολο σχεδόν των διατάξεων του GHS.

43 […] από το ίδιο το γράμμα του GHS, ιδίως από το παράρτημά του 9, το οποίο φέρει τον τίτλο “Καθοδήγηση για τους κινδύνους για το υδάτινο περιβάλλον”, προκύπτει ότι η υποδειχθείσα μεθοδολογική προσέγγιση για τον καθορισμό της ταξινομήσεως των κινδύνων για το υδάτινο περιβάλλον είναι λεπτή, λόγω, μεταξύ άλλων, του γεγονότος ότι “ο όρος ουσία καλύπτει ευρύ φάσμα χημικών προϊόντων, μεγάλος αριθμός των οποίων είναι πολύ δύσκολο να ταξινομηθεί σύμφωνα με σύστημα στηριζόμενο σε αυστηρά κριτήρια”. Το έγγραφο αυτό υπογραμμίζει επίσης “τα σύνθετα ερμηνευτικά προβλήματα, ακόμη και για τους εμπειρογνώμονες” που δημιουργεί η ταξινόμηση, ιδίως των ουσιών που αποκαλούνται “σύνθετες ή πολλαπλών συστατικών”, των οποίων “όλα τα χαρακτηριστικά βιοαποικοδομήσεως, βιοσυσσωρεύσεως, συντελεστή κατανομής και υδατοδιαλυτότητας δημιουργούν ερμηνευτικά προβλήματα, στο μέτρο που κάθε συστατικό του μείγματος μπορεί να συμπεριφέρεται διαφορετικά”.

44 Συνεπώς, με τον τρόπο αυτό, οι συντάκτες του εγγράφου αυτού θέλησαν να επιστήσουν την προσοχή στα εγγενή όρια των προβλεπόμενων στο GHS μεθοδολογικών κριτηρίων ταξινομήσεως των κινδύνων για το υδάτινο περιβάλλον, όσον αφορά ορισμένες ουσίες που χαρακτηρίζονται, μεταξύ άλλων, από τον σύνθετο χαρακτήρα τους, τη σταθερότητά τους ή τη χαμηλή υδατοδιαλυτότητά τους.

45 Ο νομοθέτης της Ένωσης ενσωμάτωσε τις διατάξεις του GHS στο παράρτημα Ι του κανονισμού 1272/2008, χωρίς να εκδηλώσει πρόθεση παρεκκλίσεως από την προσέγγιση αυτή. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο νομοθέτης της Ένωσης, ενσωματώνοντας με τον τρόπο αυτό το GHS στον κανονισμό 1272/2008, παρέβλεψε αυτούς τους μεθοδολογικούς περιορισμούς.

46 Η αυστηρή και αυτόματη εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου υπό οποιεσδήποτε συνθήκες μπορεί να οδηγήσει σε υποτίμηση της τοξικότητας, για το υδάτινο περιβάλλον, μιας ουσίας [αγνώστου ή μεταβλητής συνθέσεως, η οποία είναι προϊόν πολύπλοκων αντιδράσεων ή βιολογικών υλικών] λίγα συστατικά της οποίας είναι γνωστά. Ένα τέτοιο αποτέλεσμα δεν μπορεί να θεωρηθεί συμβατό με τον σκοπό προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας που επιδιώκεται με τον κανονισμό 1272/2008.

47 […] η Επιτροπή, όταν εφαρμόζει την αθροιστική μέθοδο προκειμένου να προσδιορίσει αν μια ουσία [αγνώστου ή μεταβλητής συνθέσεως, η οποία είναι προϊόν πολύπλοκων αντιδράσεων ή βιολογικών υλικών] εμπίπτει στις κατηγορίες οξείας τοξικότητας και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον, δεν υποχρεούται να περιορίζει την εκτίμησή της μόνο στα στοιχεία που αναφέρονται ρητώς στο σημείο 4.1.3.5.5 του παραρτήματος Ι του κανονισμού 1272/2008, αποκλείοντας κάθε άλλο στοιχείο. Δυνάμει της υποχρεώσεως

επιμέλειας που υπέχει, η Επιτροπή οφείλει να εξετάζει με επιμέλεια και αμεροληψία και άλλα στοιχεία τα οποία, μολονότι δεν αναφέρονται ρητώς στις εν λόγω διατάξεις, είναι εντούτοις κρίσιμα.

[…]

51 Η αναφερόμενη στο σημείο 4.1.3.5.5 του παραρτήματος Ι του κανονισμού 1272/2008 μέθοδος ταξινομήσεως στηρίζεται στην παραδοχή ότι τα συστατικά που λαμβάνονται υπόψη είναι 100 % διαλυτά. Βάσει της παραδοχής αυτής, η εν λόγω αθροιστική μέθοδος προϋποθέτει την ύπαρξη ενός επιπέδου συγκεντρώσεως των συστατικών κάτω του οποίου είναι αδύνατον να επιτευχθεί το όριο του 25 % και, συνεπώς, η μέθοδος αυτή συνίσταται στον υπολογισμό του αθροίσματος των συγκεντρώσεων των συστατικών που εμπίπτουν στις κατηγορίες οξείας ή χρόνιας τοξικότητας, κάθε συγκεντρώσεως σταθμιζομένης με τον συντελεστή Μ που αντιστοιχεί στη συμπεριφορά τοξικότητάς της.

52 Εντούτοις, είναι εγγενές στη μέθοδο αυτή να χάνει την αξιοπιστία της σε περιπτώσεις στις οποίες το σταθμισμένο άθροισμα των συστατικών υπερβαίνει το επίπεδο συγκεντρώσεως που αντιστοιχεί στο όριο του 25 % σε αναλογία μικρότερη από τη σχέση μεταξύ του ποσοστού διαλυτότητας που παρατηρείται στο επίπεδο της οικείας ουσίας θεωρούμενης στο σύνολό της και του υποθετικού ποσοστού διαλυτότητας του 100 %. Πράγματι, υπό τέτοιες συνθήκες, είναι δυνατόν η αθροιστική μέθοδος να καταλήξει, σε ειδικές περιπτώσεις, σε αποτέλεσμα ανώτερο ή κατώτερο από το επίπεδο που αντιστοιχεί στο κανονιστικό όριο του 25 %, αναλόγως του αν λαμβάνεται υπόψη το υποθετικό ποσοστό διαλυτότητας των συστατικών ή αυτό της ουσίας θεωρούμενης στο σύνολό της.

53 Είναι βέβαιο ότι από τον πίνακα 7.6.2 του παραρτήματος Ι της συνημμένης στη γνωμοδότηση της ΕΑΚ εκθέσεως προκύπτει, αφενός, ότι η αθροιστική μέθοδος καταλήγει στο αποτέλεσμα του 14 521 % και, αφετέρου, ότι το αποτέλεσμα αυτό είναι 581 φορές μεγαλύτερο από το ελάχιστο επίπεδο που απαιτείται προκειμένου να επιτευχθεί το όριο του 25 % κατόπιν σταθμίσεως βάσει των συντελεστών Μ. Δεν αμφισβητείται, επίσης, ότι από το σημείο 1.3 του εγγράφου αυτού, που φέρει τον τίτλο “Φυσικοχημικές ιδιότητες”, προκύπτει, εξάλλου, ότι το μέγιστο ποσοστό υδατοδιαλυτότητας της CTPHT ήταν 0,0014 %, ήτοι ποσοστό περίπου 71 000 φορές μικρότερο από το υποθετικό ποσοστό διαλυτότητας του 100 % που χρησιμοποιείται για τα λαμβανόμενα υπόψη συστατικά.

54 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη σε παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών ούτε σε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό τους, κρίνοντας, στη σκέψη 34 της [αποφάσεως της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767)], ότι, “κατά συνέπεια, κάνοντας δεκτό ότι όλ[α αυτά τα συστατικά] είναι υδατοδιαλυτ[ά], η Επιτροπή βάσισε, κατ’ ουσίαν, την επίμαχη ταξινόμηση στην παραδοχή ότι η ουσία CTPHT είναι υδατοδιαλυτή σε ποσοστό 9,2 %. Όμως, όπως συνάγεται από το σημείο 1.3 του εγγράφου αναφοράς [που προσαρτάται στη γνωμοδότηση της ΕΑΚ], ο αριθμός αυτός δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, δεδομένου ότι το μέγιστο ποσοστό υδατοδιαλυτότητας της εν λόγω ουσίας ανέρχεται σε 0,0014 %”.

55 Εφόσον διαπίστωσε, με τη σκέψη 32 της [αποφάσεως της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767)], αυτής, ότι “ούτε η Επιτροπή ούτε ο [ECHA] μπόρεσαν να αποδείξουν […] ότι […] η Επιτροπή [είχε λάβει] υπόψη της το γεγονός ότι, σύμφωνα με το σημείο 1.3 του εγγράφου αναφοράς [το

οποίο προσαρτάται στη γνωμοδότηση της ΕΑΚ] υπό τον τίτλο ‘Φυσικοχημικές ιδιότητες’, τα συστατικά της CTPHT απελευθερώνονται από την εν λόγω ουσία σε πολύ περιορισμένο βαθμό και ότι η ουσία αυτή είναι πολύ σταθερή”, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας με τη σκέψη 30 της εν λόγω αποφάσεως ότι “η Επιτροπή [είχε υποπέσει] σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον, ταξινομώντας την CTPHT στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410) βάσει των συστατικών της, δεν [είχε συμμορφωθεί] προς την υποχρέωσή της να λάβει υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία και τις περιστάσεις, ούτως ώστε να εκτιμηθεί δεόντως η αναλογία κατά την οποία περιλαμβάνονται τα δεκαέξι συστατικά […] στη CTPHT και τα χημικά τους αποτελέσματα”.»

30 Στις 9 Ιουλίου 2018 η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2018, C 239, σ. 3), με την οποία διαπιστώνεται ότι η μερική ακύρωση του κανονισμού αριθ. 944/2013, στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο, διατηρήθηκε κατόπιν της απορρίψεως της αιτήσεως αναιρέσεως και ότι η ουσία CTPHT «δεν ταξινομείται πλέον στις κατηγορίες [οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον 1] και [χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον 1]».

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

31 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Οκτωβρίου 2018, η ενάγουσα άσκησε την υπό κρίση αγωγή αποζημιώσεως βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ.

32 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 11 Φεβρουαρίου και στις 7 Μαρτίου 2019, αντιστοίχως, το Βασίλειο της Ισπανίας και ο ECHA ζήτησαν να παρέμβουν υπέρ της Επιτροπής.

33 Με χωριστά δικόγραφα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 13 Μαρτίου, 5 Απριλίου, 29 Μαΐου, 31 Μαΐου και 21 Αυγούστου 2019, η ενάγουσα ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 144, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, την εμπιστευτική μεταχείριση έναντι του Βασιλείου της Ισπανίας και του ECHA ορισμένων πληροφοριών που περιέχονταν στα παραρτήματα του δικογράφου της αγωγής, στο υπόμνημα αντικρούσεως, στο υπόμνημα απαντήσεως και στα παραρτήματά του, καθώς και στο υπόμνημα ανταπαντήσεως.

34 Το υπόμνημα αντικρούσεως κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 14 Μαρτίου 2019.

35 Το υπόμνημα απαντήσεως κατατέθηκε στις 17 Μαΐου 2019.

36 Με διατάξεις του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουνίου 2019, επετράπη στο Βασίλειο της Ισπανίας και στον ECHA να παρέμβουν υπέρ της Επιτροπής.

37 Με δικόγραφα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 8 Ιουλίου και στις 30 Αυγούστου 2019, το Βασίλειο της Ισπανίας προέβαλε αντιρρήσεις επί των αιτήσεων εμπιστευτικής μεταχειρίσεως. Με δικόγραφα που κατέθεσε στις 9 Ιουλίου και στις 5 Σεπτεμβρίου 2019, ο ECHA επιβεβαίωσε ότι δεν είχε αντιρρήσεις όσον αφορά τις αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχειρίσεως.

38 Το υπόμνημα ανταπαντήσεως κατατέθηκε στις 24 Ιουλίου 2019.

39 Στις 6 Σεπτεμβρίου 2019 το Βασίλειο της Ισπανίας και ο ECHA κατέθεσαν τα αντίστοιχα υπομνήματα επί των παρεμβάσεών τους.

40 Κατόπιν μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων, η υπόθεση ανατέθηκε σε νέο εισηγητή δικαστή του ογδόου τμήματος.

41 Με διάταξη του προέδρου του ογδόου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου, της 25ης Νοεμβρίου 2019, απορρίφθηκαν οι αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχειρίσεως όσον αφορά το Βασίλειο της Ισπανίας.

42 Στις 8 Ιανουαρίου 2020 η ενάγουσα υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 69, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, αίτηση αναστολής της διαδικασίας μέχρι τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως στην υπόθεση T-638/18 επί του ζητήματος πρωτίστως της στοιχειοθετήσεως ευθύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την έκδοση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου επί του ζητήματος αυτού. Η Επιτροπή συμφώνησε στην αναστολή της εκδικάσεως της παρούσας υποθέσεως με έγγραφο της 28ης Ιανουαρίου 2020.

43 Στις 2 Απριλίου 2020 το όγδοο τμήμα αποφάσισε να μην αναστείλει τη διαδικασία.

44 Στις 20 Απριλίου 2020, κατόπιν προτάσεως του ογδόου τμήματος, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας, την παραπομπή της υποθέσεως ενώπιον πενταμελούς τμήματος.

45 Με μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας της 22ας Απριλίου 2020, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από τους διαδίκους να απαντήσουν εγγράφως σε ορισμένες ερωτήσεις, στις οποίες οι διάδικοι απάντησαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

46 Με μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας της 15ης Ιουνίου 2020, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε καθέναν από τους διαδίκους να υποβάλει τις παρατηρήσεις του επί των απαντήσεων στις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Απριλίου 2020. Οι διάδικοι υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

47 Κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Ωστόσο, με έγγραφο της 8ης Ιουνίου 2020, οι κύριοι διάδικοι ανέφεραν, κατ' ουσίαν, ότι οι δικηγόροι τους δεν θα μπορούσαν να μετάσχουν αυτοπροσώπως στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, η οποία επρόκειτο να διεξαχθεί στην έδρα του Γενικού Δικαστηρίου στο Λουξεμβούργο (Λουξεμβούργο) και ότι, σε περίπτωση που η συμμετοχή τους μέσω τηλεδιάσκεψης στην εν λόγω ακροαματική διαδικασία δεν ήταν πρακτικά δυνατή, δεν θα ανέπτυσσαν προφορικώς τους ισχυρισμούς τους. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο πενταμελές τμήμα), εκτιμώντας ότι έχει επαρκώς διαφωτιστεί από τα στοιχεία της δικογραφίας και, ιδίως, από τις απαντήσεις των διαδίκων στις

ερωτήσεις του καθώς και από τις αντίστοιχες παρατηρήσεις τους επί των εν λόγω απαντήσεων, αποφάσισε να περατώσει την προφορική διαδικασία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 108, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

48 Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την υπό κρίση αγωγή·

– να αναγνωρίσει ότι η ενάγουσα πρέπει να αποζημιωθεί για τη ζημία που της προκάλεσε η Επιτροπή·

– να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα αποζημίωση προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη ως άμεση συνέπεια της παράνομης ταξινόμησης, αποτιμώμενης στο συνολικό ποσό των 652 733 ευρώ ή σε οποιοδήποτε άλλο ποσό ήθελε αποδειχθεί από την ενάγουσα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ή κριθεί από το Γενικό Δικαστήριο·

– επικουρικώς, να κρίνει προσωρινώς ότι η Επιτροπή υποχρεούται να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η ενάγουσα και να υποχρεώσει τους διαδίκους να προσκομίσουν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, εντός εύλογης προθεσμίας από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως, αριθμητικά στοιχεία σχετικά με το ύψος της αποζημιώσεως που θα συμφωνηθεί μεταξύ τους ή, ελλείψει σχετικής συμφωνίας, να διατάξει τους διαδίκους να προσκομίσουν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, εντός εύλογης προθεσμίας, τις αξιώσεις τους συνοδευόμενες από λεπτομερή αριθμητικά στοιχεία·

– να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην ενάγουσα νόμιμους τόκους υπολογιζόμενους με βάση το επιτόκιο των τόκων υπερημερίας από τον χρόνο επελεύσεως της ζημίας (δηλαδή από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της παράνομης ταξινόμησης ή από την ημερομηνία κατά την οποία συνέβη το ζημιογόνο γεγονός)·

– να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει τόκους υπερημερίας με επιτόκιο 8 %, ή όποιο άλλο επιτόκιο καθορίσει το Γενικό Δικαστήριο, υπολογιζόμενους επί του καταβλητέου ποσού από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου και μέχρις εξοφλήσεως·

– να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

49 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την αγωγή αποζημιώσεως·

– να καταδικάσει την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα·

– επικουρικώς, να χορηγήσει στους διαδίκους, σε περίπτωση που το Γενική Δικαστήριο αποφανθεί υπέρ της ενάγουσας όσον αφορά την ευθύνη, προθεσμία έξι μηνών προκειμένου να συμφωνήσουν επί του ύψους της ζημίας.

50 Το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την αγωγή αποζημιώσεως·

– να καταδικάσει την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

51 Ο ECHA ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την αγωγή αποζημιώσεως·

– να καταδικάσει την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης.

Ανάλυση

52 Προς στήριξη της αγωγής της για την επιδίκαση αποζημιώσεως, η ενάγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η παράνομη ταξινόμηση της CTPHT στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410), κατά τα προβλεπόμενα στον κανονισμό 944/2013, της προξένησε υλική ζημία την οποία αποτιμά σε 652 733 ευρώ. Αφενός, η ζημία αυτή αντιστοιχεί στο κόστος που συνεπάγεται η προσαρμογή της συσκευασίας και ο τρόπος μεταφοράς, όπως προβλέπονται στους τυποποιημένους κανονισμούς των Ηνωμένων Εθνών για τη μεταφορά επικίνδυνων εμπορευμάτων, ήτοι ιδίως στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία για τις διεθνείς οδικές μεταφορές επικίνδυνων εμπορευμάτων, στον κανονισμό περί των διεθνών σιδηροδρομικών μεταφορών επικίνδυνων εμπορευμάτων και στον διεθνή ναυτικό κώδικα επικίνδυνων εμπορευμάτων. Αφετέρου, η ενάγουσα προβάλλει επίσης ότι, εξαιτίας της ταξινομήσεως κατά τον κανονισμό 944/2013, υπέστη επίσης ζημία λόγω των πρόσθετων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε προκειμένου να προβεί στην επικαιροποίηση των δελτίων δεδομένων ασφαλείας σύμφωνα με τον κανονισμό 1907/2006.

53 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας και τον ECHA, αντιτείνει, πρώτον, ότι δεν έχει διαπράξει κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου σκοπούντος στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες, δεύτερον, ότι η ενάγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη πραγματικής και βεβαίας ζημίας και, τρίτον, ότι η ενάγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της παράνομης πράξης και της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη.

54 Διαπιστώνεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η θεμελίωση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης εξαρτάται από τη συνδρομή ενός συνόλου προϋποθέσεων, συγκεκριμένα δε από την ύπαρξη κατάφωρης παράβασης κανόνα δικαίου ο οποίος αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες, το υποστατό της ζημίας και την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της παράβασης της υποχρέωσης που υπέχει το όργανο που εξέδωσε την πράξη και της ζημίας που υπέστησαν οι ζημιωθέντες (βλ. απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2019, HTTS κατά Συμβουλίου, C-123/18 P, EU:C:2019:694, σκέψη 32 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

55 Κατά πάγια επίσης νομολογία, εφόσον δεν πληρούται μία από τις τρεις αυτές προϋποθέσεις, η αγωγή πρέπει να απορρίπτεται στο σύνολό της, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι λοιπές προϋποθέσεις της εν λόγω ευθύνης (βλ. απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 1994, ΚΥΔΕΠ κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-146/91, EU:C:1994:329, σκέψη 81 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

56 Όσον αφορά την πρώτη από τις προϋποθέσεις αυτές, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η παράνομη ταξινόμηση της CTPHT στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410), όπως κρίθηκε από το Δικαστήριο με την απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), συνιστά κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου ο οποίος έχει ως αντικείμενο την απονομή δικαιωμάτων σε ιδιώτες.

57 Προκειμένου να εκτιμηθεί εάν υφίσταται παρανομία εκ μέρους της Επιτροπής δυνάμενη να στοιχειοθετήσει εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης, πρέπει προηγουμένως να εξακριβωθεί εάν η ενάγουσα απέδειξε την ύπαρξη εν προκειμένω κανόνα δικαίου ο οποίος έχει ως αντικείμενο την απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες κατά την έννοια της νομολογίας, ο οποίος εθίγη, εν συνεχεία δε εάν η παράβαση του κανόνα αυτού ήταν κατάφωρη κατά την έννοια της νομολογίας.

Επί της φύσεως του κανόνα που παραβίασε η Επιτροπή με την έκδοση του κανονισμού 944/2013

58 Κατά πάγια νομολογία, ένας κανόνας δικαίου έχει σκοπό την απονομή δικαιωμάτων σε ιδιώτες όταν η παράβαση αφορά διάταξη που συνεπάγεται δικαιώματα τα οποία τα εθνικά δικαστήρια υποχρεούνται να προστατεύουν, οπότε έχει άμεσο αποτέλεσμα, συνεπάγεται πλεονέκτημα δυνάμενο να θεωρηθεί ως κεκτημένο δικαίωμα, έχει ως αποστολή την προστασία των συμφερόντων των ιδιωτών ή προβαίνει στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες το περιεχόμενο των οποίων μπορεί να προσδιοριστεί επαρκώς (βλ. απόφαση της 16ης Οκτωβρίου 2014, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, T-297/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:888, σκέψη 76 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

59 Η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη τους κανόνες που περιλαμβάνονται στο σημείο 4.1.3.5.5 του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008, και πιο συγκεκριμένα την αθροιστική μέθοδο, καθώς και την υποχρέωση επιμέλειας η οποία είναι συμφυής με την αρχή της χρηστής διοικήσεως. Κατά την ενάγουσα, οι κανόνες αυτοί απονέμουν συνδυαστικά στους ιδιώτες δικαίωμα που τους παρέχει τη δυνατότητα να προστατεύουν τα συμφέροντα της ατομικής επιχειρήσεώς τους, καθ' ο μέτρο η Επιτροπή οφείλει κατά την ταξινόμηση των ουσιών να επιδεικνύει επιμέλεια.

60 Απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η ενάγουσα διευκρίνισε ότι, κατά την άποψή της, οι διατάξεις του κανονισμού 1272/2008 είναι δυνατό να προστατεύουν τα συμφέροντα ιδιωτών, στον βαθμό που επιβάλλουν ή επαυξάνουν τις υποχρεώσεις τις οποίες πρέπει να τηρούν οι επιχειρηματίες, όπως η ενάγουσα, προκειμένου να ασκήσουν το δικαίωμά τους να διαθέτουν στην αγορά ταξινομημένες ουσίες και χημικά μείγματα. Συναφώς, η ενάγουσα παραπέμπει ιδίως στο άρθρο 4, παράγραφος 10, του ως άνω κανονισμού, το οποίο ορίζει ότι «[δ]εν διατίθενται στην αγορά ουσίες και μείγματα παρά μόνον εφόσον συμμορφώνονται προς τον παρόντα κανονισμό». Τυχόν εσφαλμένη δε ταξινόμηση θίγει το δικαίωμα της ενάγουσας να διαθέτει στην αγορά ουσίες και μείγματα που, εν τέλει, συνάδουν με τον εν λόγω κανονισμό.

61 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας και τον ECHA, υποστηρίζει, αντιθέτως, ότι οι διατάξεις του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008 και ειδικότερα η αθροιστική μέθοδος που προβλέπεται στο σημείο 4.1.3.5.5 του εν λόγω παραρτήματος δεν απονέμουν δικαιώματα στους ιδιώτες. Οι διατάξεις αυτές, οι οποίες, κατά την Επιτροπή, είναι αμιγώς μεθοδολογικής φύσεως, απορρέουν από το GHS και περιλαμβάνουν τεχνικά και επιστημονικά κριτήρια για την ταξινόμηση ουσιών και μειγμάτων βάσει των εγγενών ιδιοτήτων των ουσιών. Οι σχετικοί με την αθροιστική μέθοδο κανόνες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I του εν λόγω κανονισμού αποσκοπούν απλώς στον προσδιορισμό της επικινδυνότητας που συνδέεται με την τοξικότητα για το υδάτινο περιβάλλον ουσιών και μειγμάτων βάσει επιστημονικών δεδομένων και δεν απαιτούν στάθμιση των συμφερόντων των ιδιωτών. Επιπλέον, δεν προβλέπουν διαδικαστικούς κανόνες για την προστασία των συμφερόντων των ιδιωτών. Επομένως, ούτε ο φορέας που υπέβαλε την αρχική πρόταση ταξινομήσεως, ούτε η ΕΑΚ, ούτε η Επιτροπή έχουν υποχρέωση να προβούν σε στάθμιση των συμφερόντων των ιδιωτών.

62 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με τις αποφάσεις της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), και της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου που προβλέπεται στο σημείο 4.1.3.5.5 του παραρτήματος Ι του κανονισμού 1272/2008. Ειδικότερα, όπως προκύπτει ιδίως από τη σκέψη 47 της αποφάσεως της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), «η Επιτροπή, όταν εφαρμόζει την αθροιστική μέθοδο προκειμένου να προσδιορίσει αν μια ουσία [η οποία συγκαταλέγεται μεταξύ των ουσιών αγνώστου ή μεταβλητής συνθέσεως, οι οποίες είναι προϊόντα πολύπλοκων αντιδράσεων ή βιολογικών υλικών] εμπίπτει στις κατηγορίες οξείας τοξικότητας και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον, δεν υποχρεούται να περιορίζει την εκτίμησή της μόνο στα στοιχεία που αναφέρονται ρητώς στο σημείο 4.1.3.5.5 του παραρτήματος Ι του κανονισμού 1272/2008, αποκλείοντας κάθε άλλο στοιχείο». Ωστόσο, κατά τη σκέψη 32 της αποφάσεως της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), ούτε η Επιτροπή ούτε ο ECHA μπόρεσαν να αποδείξουν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ότι η Επιτροπή είχε λάβει υπόψη τη χαμηλή υδατοδιαλυτότητα της CTPHT. Διαπιστώνεται, επομένως, ότι ο παραβιαζόμενος κανόνας, όπως διαπιστώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο και εν συνεχεία από το Δικαστήριο στις αντίστοιχες αποφάσεις τους, εντοπίζεται στο σημείο 4.1.3.5.5 του παραρτήματος Ι του εν λόγω κανονισμού και πρόκειται για την αθροιστική μέθοδο.

63 Σημειώνεται ότι η αθροιστική μέθοδος που προβλέπεται στο σημείο 4.1.3.5.5 του παραρτήματος Ι του κανονισμού 1272/2008 συνιστά μέθοδο ταξινομήσεως των επικίνδυνων για το υδάτινο περιβάλλον μειγμάτων. Ως τέτοια, η μέθοδος αυτή δεν απονέμει κανένα δικαίωμα υπό στενή έννοια στους ιδιώτες. Πλην όμως, όπως υποστηρίζει κατ' ουσίαν η ενάγουσα, η βάσει των διατάξεων αυτών ταξινόμηση ενός μείγματος στις τοξικές για το υδάτινο περιβάλλον ουσίες είναι ικανή να δημιουργήσει ή να επαυξήσει τις υποχρεώσεις τις οποίες οφείλουν, κατά περίπτωση, να τηρούν επιχειρηματίες όπως η ενάγουσα, προκειμένου να είναι σε θέση να διαθέτουν ένα τέτοιο μείγμα στην αγορά.

64 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι σκοπός του κανονισμού 1272/2008, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, δεν είναι μόνο η εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος αλλά επίσης και της ελεύθερης κυκλοφορίας των ουσιών.

65 Επομένως, στον βαθμό που η εναρμονισμένη ταξινόμηση των ουσιών και των μειγμάτων συνεπάγεται ορισμένες υποχρεώσεις προς τις οποίες οφείλουν παρασκευαστές και προμηθευτές χημικών ουσιών να συμμορφώνονται προκειμένου να συμμετέχουν στην ελεύθερη κυκλοφορία των χημικών ουσιών και μειγμάτων, η εν λόγω ταξινόμηση επηρεάζει κατ' ανάγκην τα οικονομικά συμφέροντα των επιχειρήσεων αυτών. Τούτο συνάγεται, μεταξύ άλλων, από τις αιτιολογικές σκέψεις 4 και 5 του κανονισμού 944/2013, όπου αναφέρεται ότι οι επιχειρήσεις θα χρειαστούν ορισμένο χρονικό διάστημα για να προσαρμόσουν την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων στις νέες ταξινομήσεις και να πωλήσουν τα υπάρχοντα αποθέματα.

66 Εντούτοις, όσον αφορά τον ειδικό κανόνα που παραβιάστηκε εν προκειμένω, ήτοι την αθροιστική μέθοδο που προβλέπεται στο σημείο 4.1.3.5.5 του παραρτήματος Ι του κανονισμού 1272/2008, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο συγκεκριμένος κανόνας αποσκοπεί αποκλειστικά στο να καταστήσει δυνατό, βάσει τεχνικών και επιστημονικών κριτηρίων, τον προσδιορισμό της επικινδυνότητας που συνδέεται με τη τοξικότητα ενός μείγματος για το υδάτινο περιβάλλον, λαμβάνοντας, μεταξύ άλλων, υπόψη για τους σκοπούς της ταξινομήσεως ενός τέτοιου μείγματος

την υδατική τοξικότητα των συστατικών του. Η αξιολόγηση αυτή της επικινδυνότητας λόγω τοξικότητας αποκλείει κάθε εκτίμηση που δεν συνδέεται με τις εγγενείς ιδιότητες της ουσίας. Ειδικότερα, ουδόλως προβλέπεται στάθμιση των συμφερόντων των ιδιωτών κατά την εφαρμογή της.

67 Η αθροιστική μέθοδος εμφανίζεται, επομένως, ως μεθοδολογικός κανόνας, προσομοιάζων σε διαδικαστικό κανόνα, μοναδικός σκοπός του οποίου είναι να παράσχει καθοδήγηση ως προς την αξιολόγηση της επικινδυνότητας των χημικών μειγμάτων βάσει των εγγενών ιδιοτήτων τους και όχι να διασφαλίσει την προστασία των συμφερόντων των ιδιωτών (πρβλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 13ης Σεπτεμβρίου 2007, Common Market Fertilizers κατά Επιτροπής, C-443/05 P, EU:C:2007:511, σκέψεις 143 έως 145, και της 29ης Απριλίου 2020, Tilly-Sabco κατά Επιτροπής, T-437/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:159, σκέψη 52).

68 Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι ούτε το Δικαστήριο ούτε το Γενικό Δικαστήριο έκριναν, με τις αποφάσεις τους της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), και της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), ότι η πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως οφειλόταν στο ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τα συμφέροντα των παρασκευαστών και των προμηθευτών CTPHT. Αντιθέτως, με τις αποφάσεις αυτές διαπιστώθηκε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εκ του λόγου ότι, κατά την εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τη χαμηλή διαλυτότητα του μείγματος αυτού καθ' εαυτό, δηλαδή ένα στοιχείο που μπορεί να επηρεάσει την επικινδυνότητα του μείγματος για το υδάτινο περιβάλλον. Με άλλα λόγια, η διαπιστωθείσα στις ως άνω αποφάσεις παράβαση του συγκεκριμένου κανόνα περιορίζεται σε εσφαλμένη εκτίμηση που άπτεται του τεχνικού και του επιστημονικού περιεχομένου του.

69 Δεδομένου ότι ο κανόνας της αθροιστικής μεθόδου δεν αποσκοπεί, ως εκ της φύσεώς του, στην προστασία των συμφερόντων των ιδιωτών, η ενάγουσα δεν μπορεί, επομένως, να στηρίξει το αίτημα αποζημιώσεως σε υπό στενή έννοια παράβαση του κανόνα αυτού.

70 Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η προμνησθείσα στη σκέψη 58 νομολογία δεν αποκλείει κατ' ανάγκην το ενδεχόμενο να μπορεί να στοιχειοθετηθεί εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης λόγω παραβάσεως κανόνα δικαίου ο οποίος δεν αποσκοπεί μεν στην απονομή δικαιωμάτων με τη στενή έννοια του όρου στους ιδιώτες, αλλά ενδέχεται να οδηγεί στην επιβολή υποχρεώσεων στους ιδιώτες ή στην επαύξηση των υποχρεώσεών τους δυνάμει άλλων κανόνων του δικαίου της Ένωσης. Ειδικότερα, όπως έχει κάνει δεκτό το Δικαστήριο σε σχέση με τις προϋποθέσεις επικλήσεως κανόνων του εθιμικού διεθνούς δικαίου (απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2011, Air Transport Association of America κ.λπ., C-366/10, EU:C:2011:864, σκέψη 107), θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι η παράνομη συμπεριφορά θεσμικού οργάνου της Ένωσης η οποία επηρεάζει τη νομική κατάσταση φυσικού ή νομικού προσώπου ως προς τα δικαιώματά του και, αντιστοίχως, τις υποχρεώσεις του μπορεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, να δικαιολογήσει τη στοιχειοθέτηση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης, ανεξαρτήτως του εάν πρόκειται για παραβίαση δικαιωμάτων ή για την επιβολή πρόσθετων ή βαρύτερων υποχρεώσεων. Συναφώς, όσον αφορά την προσβολή της εν λόγω νομικής καταστάσεως, το ζήτημα εάν η φερόμενη ως παράνομη συμπεριφορά της διοικήσεως συνίσταται στην προσβολή δικαιωμάτων ή συνεπάγεται την επιβολή πρόσθετων ή βαρύτερων υποχρεώσεων βάσει του δικαίου της Ένωσης θα μπορούσε να είναι αδιάφορο, ανάλογα με τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως. Πλην όμως, στην υπό κρίση υπόθεση, μολονότι ο κανόνας της αθροιστικής μεθόδου δεν παρέχει, αυτός καθ' εαυτόν, δικαιώματα στους ιδιώτες, παραμένει εντούτοις το ερώτημα εάν οι υποχρεώσεις που απορρέουν από εσφαλμένη εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου μπορούν να επηρεάσουν τη

νομική κατάσταση της ενάγουσας, ώστε να είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι η τελευταία έχει, εν τέλει, υποκειμενικό δικαίωμα για την ορθή εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου, ή εάν, αντιθέτως, οι υποχρεώσεις αυτές αποτελούν απλώς και μόνον έμμεση συνέπεια της εφαρμογής του κανόνα αυτού που επηρεάζει μόνο την οικονομική κατάσταση της ενάγουσας.

71 Εν πάση περιπτώσει, η απάντηση στο ερώτημα εάν, εν προκειμένω, η παράβαση του κανόνα της αθροιστικής μεθόδου επί του οποίου βασίστηκε η παράνομη ταξινόμηση της CTPHT μπορεί να προβληθεί προς στήριξη της υπό κρίση αγωγής αποζημιώσεως, υπό το πρίσμα της επιβολής πρόσθετων ή βαρύτερων υποχρεώσεων που επηρεάζουν τη νομική κατάσταση της ενάγουσας, θα ήταν καθοριστική για την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς μόνο στην περίπτωση που η παράβαση αυτή ήταν κατάφωρη κατά την έννοια της προμνησθείσας νομολογίας, ζήτημα το οποίο θα εξεταστεί κατωτέρω.

72 Όσον αφορά την παράβαση της υποχρέωσης επιδείξεως επιμέλειας η οποία είναι συμφυής με την αρχή της χρηστής διοικήσεως, όπως προβάλλει η ενάγουσα με το υπόμνημα απαντήσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, τυπικώς, η ενάγουσα δεν προέβαλε με το δικόγραφο της αγωγής της ειδικώς και αυτοτελώς την παράβαση της εν λόγω υποχρέωσης επιμέλειας προς στήριξη της αγωγής της αποζημιώσεως. Ούτε προκύπτει ότι μπορεί ο ισχυρισμός αυτός να θεωρηθεί ως ανάπτυξη επιχειρήματος ήδη προβληθέντος με το δικόγραφο της αγωγής. Υπό τις συνθήκες αυτές, η αγωγή αποζημιώσεως πρέπει να κριθεί απαράδεκτη καθ' ο μέτρο στηρίζεται σε παράβαση της υποχρέωσης επιδείξεως επιμέλειας, όπως υποστήριξε και η Επιτροπή με τις παρατηρήσεις της επί των απαντήσεων σε σχετική γραπτή ερώτηση προς την ενάγουσα.

Επί της σοβαρότητας της προβαλλόμενης παραβάσεως του κανόνα της αθροιστικής μεθόδου

73 Όσον αφορά την προϋπόθεση κατά την οποία η παράβαση κανόνα δικαίου πρέπει να είναι κατάφωρη προκειμένου να στοιχειοθετηθεί εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι οι αποφάσεις της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), και της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), δεν αφήνουν καμία αμφιβολία ως προς το ότι η πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής, δηλαδή η εκ μέρους της υπέρβαση των πραγματικών ορίων της διακριτικής της ευχέρειας κατά την έγκριση της παράνομης ταξινομήσεως της CTPHT, συνιστά τέτοιου είδους παράβαση.

74 Η ενάγουσα εκτιμά ότι, στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως, πρέπει να εξετάζονται επιμελώς οι ενέργειες, οι περιστάσεις και η συμπεριφορά του οικείου θεσμικού οργάνου της Ένωσης πριν από την επέλευση της ζημίας. Από τις ενέργειες δε, τις περιστάσεις και τη συμπεριφορά της Επιτροπής προκύπτει σαφώς ότι η τελευταία θεωρούσε ότι δεν διέθετε κανένα περιθώριο εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου. Επομένως, κατά την ενάγουσα, στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως, πρέπει να θεωρηθεί ότι ο παραβιαζόμενος κανόνας δεν αφήνει κανένα περιθώριο εκτιμήσεως, οπότε, σύμφωνα με την απόφαση της 4ης Ιουλίου 2000, Bergaderm και Goupil κατά Επιτροπής (C-352/98 P, EU:C:2000:361), η απλή παράβαση του δικαίου μπορεί να αρκεί προς απόδειξη της ύπαρξης κατάφωρης παραβάσεως.

75 Στηριζόμενη στην απόφαση της 14ης Ιουλίου 1967, Kampffmeyer κ.λπ. κατά Επιτροπής (5/66, 7/66, 13/66 έως 16/66 και 18/66 έως 24/66, μη δημοσιευθείσα, EU:C:1967:31), η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, στον βαθμό που αρνήθηκε να ασκήσει τη διακριτική ευχέρεια που διαθέτει και αναθεώρησε τη θέση της μέχρι την απόρριψη της αναιρέσεως που άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου, προέβη «σε καταχρηστική εφαρμογή των κρίσιμων ουσιωδών κανόνων», που είναι το εφαρμοστέο στο πλαίσιο της υπό κρίση αγωγής κριτήριο.

76 Η ενάγουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι η επίμαχη νομοθεσία ήταν σαφής και ότι, ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν μπορούσε να επικαλεστεί έλλειψη σαφήνειας των νομοθετικών κειμένων ούτε να «δικαιολογηθεί μεταθέτοντας την ευθύνη για το σφάλμα της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο». Εξάλλου, ο νόμος ήταν ανέκαθεν απολύτως σαφής σχετικά με το κατά πόσον η Επιτροπή είχε διακριτική ευχέρεια κατά την εξέταση της ταξινομήσεως της CTPHT. Η ενάγουσα επικαλείται συναφώς, μεταξύ άλλων, τη διάταξη της 22ας Μαΐου 2014, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA (C-287/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:599), και την απόφαση της 7ης Μαρτίου 2013, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA (T-93/10, EU:T:2013:106), οι οποίες επιβεβαιώνουν, αν και στο πλαίσιο του κανονισμού 1907/2006, τη δυνατότητα της Επιτροπής να παρεκκλίνει από τους προβλεπόμενους κανόνες κάνοντας χρήση της διακριτικής ευχέρειάς της προκειμένου να αποφευχθούν μη ορθολογικά συμπεράσματα που θα προέκυπταν από την αυστηρή εφαρμογή των κανόνων αυτών.

77 Η ενάγουσα υπογραμμίζει, μεταξύ άλλων, ότι, κατά την άποψή της, τα αποτελέσματα του υπολογισμού στον οποίο προέβη η Επιτροπή μέσω της αθροιστικής μεθόδου δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα, όπως επισημάνθηκε και από το Δικαστήριο στη σκέψη 53 της αποφάσεως της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882). Οι προσφεύγοντες στην προαναφερθείσα υπόθεση είχαν επανειλημμένως επισημάνει στην Επιτροπή τον μη ορθολογικό χαρακτήρα των αποτελεσμάτων αυτών πριν από την έκδοση του κανονισμού 944/2013 καθώς και κατά την έγγραφη διαδικασία στο πλαίσιο της υποθέσεως T-689/13. Η επιλογή της Επιτροπής είχε ως αποτέλεσμα την ταξινόμηση της CTPHT ως ουσίας τοξικής για το υδάτινο περιβάλλον, ενώ, κατά την ενάγουσα, δεν πρόκειται για υδατοδιαλυτή ουσία αλλά, αντιθέτως, για ουσία η οποία στερεοποιείται και βυθίζεται στο νερό. Κατά την ενάγουσα, μια τέτοια επιλογή «θα προσέγγιζε […] την αυθαιρεσία» κατά την έννοια της αποφάσεως της 5ης Δεκεμβρίου 1979, Amylum και Tunnel Refineries κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (116/77 και 124/77, EU:C:1979:273), και δεν μπορεί να συνιστά επιλογή μιας ευλόγως συνετής διοικητικής αρχής.

78 Τέλος, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση της Επιτροπής να ασκήσει αναίρεση κατά της αποφάσεως της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), και να αντιταχθεί στην αίτηση προσωρινής αναστολής είχε ως αποτέλεσμα την επίταση και την εξακολούθηση του σφάλματος στο οποίο είχε υποπέσει.

79 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας και τον ECHA, αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά.

80 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα μιας νομικής πράξεως δεν αρκεί, όσο αποδοκιμαστέα και αν είναι η παρανομία αυτή, για να θεωρηθεί ότι πληρούται η προϋπόθεση για τη στοιχειοθέτηση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης η οποία αφορά τον παράνομο χαρακτήρα της συμπεριφοράς που προσάπτεται στα θεσμικά όργανα (βλ., συναφώς, απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2011, Sison κατά Συμβουλίου, T-341/07, EU:T:2011:687, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Συγκεκριμένα, κατά τη νομολογία, η αγωγή αποζημιώσεως είναι αυτοτελές μέσο δικαστικής προστασίας, το οποίο έχει ιδιαίτερη λειτουργία στο πλαίσιο του συστήματος των μέσων δικαστικής προστασίας και εξαρτάται από προϋποθέσεις ασκήσεως οι οποίες τέθηκαν με γνώμονα το ειδικό αντικείμενό του (απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1981, Ludwigshafener Walzmühle Erling κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, 197/80 έως 200/80, 243/80, 245/80 και 247/80, EU:C:1981:311, σκέψη 4). Επομένως, η αγωγή αποζημιώσεως δεν σκοπεί στη διασφάλιση της αποκαταστάσεως της προκληθείσας από οποιαδήποτε παράνομη πράξη ζημίας (απόφαση της 3ης Μαρτίου 2010, Artegodan κατά Επιτροπής, T-429/05, EU:T:2010:60, σκέψη 51).

81 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η απαίτηση κατάφωρης παραβιάσεως, ανεξαρτήτως της φύσεως της επίδικης παράνομης πράξεως, αφορά το ότι ο κίνδυνος προκλήσεως των προβαλλομένων από τις οικείες επιχειρήσεις ζημιών δεν πρέπει να εμποδίζει την εκ μέρους του οικείου θεσμικού οργάνου πλήρη άσκηση των αρμοδιοτήτων του προς εξυπηρέτηση του γενικού συμφέροντος, τόσο στο πλαίσιο της κανονιστικής δραστηριότητάς του ή της δραστηριότητας που συνεπάγεται επιλογές οικονομικής πολιτικής όσο και στη σφαίρα της διοικητικής του αρμοδιότητας, χωρίς, ωστόσο, να επιρρίπτει σε ιδιώτες το βάρος των συνεπειών καταφανών και ασύγγνωστων παραλείψεων (βλ. απόφαση της 3ης Μαρτίου 2010, Artegodan κατά Επιτροπής, T-429/05, EU:T:2010:60, σκέψη 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

82 Η ενδεχόμενη ακύρωση της πράξεως ή παραλείψεως της Επιτροπής, η οποία αποτελεί τη γενεσιουργό αιτία της ζημίας που προβάλλει η ενάγουσα, ακόμη και αν η ακύρωση αυτή επέλθει με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου εκδοθείσα πριν από την άσκηση της αγωγής αποζημιώσεως, δεν συνιστά αδιάσειστη απόδειξη της υπάρξεως κατάφωρης παραβάσεως εκ μέρους του οικείου θεσμικού οργάνου, βάσει της οποίας είναι δυνατό να διαπιστωθεί ipso jure η ευθύνη της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 8ης Μαΐου 2019, Export Development Bank of Iran κατά Συμβουλίου, T-553/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:308, σκέψη 55).

83 Το αποφασιστικό κριτήριο, βάσει του οποίου μπορεί να θεωρηθεί ότι πληρούται η απαίτηση να μην επιρρίπτεται στους ιδιώτες αυτούς το βάρος των συνεπειών καταφανών και ασύγγνωστων σφαλμάτων εκ μέρους του οικείου θεσμικού οργάνου, είναι η πρόδηλη και σοβαρή εκ μέρους του οικείου θεσμικού οργάνου υπέρβαση των ορίων που επιβάλλονται στη διακριτική του ευχέρεια (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 2000, Bergaderm και Goupil κατά Επιτροπής, C-352/98 P, EU:C:2000:361, σκέψη 43, και της 30ής Μαΐου 2017, Safa Nicu Sepahan κατά Συμβουλίου, C-45/15 P, EU:C:2017:402, σκέψη 30). Αυτή η έννοια της «πρόδηλης και σοβαρής υπερβάσεως» δεν πρέπει να συγχέεται με την έννοια της «πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως», αλλά πρέπει να διακρίνεται από αυτήν. Ειδικότερα, εάν δεν γίνει τέτοια διάκριση, οποιαδήποτε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και, ως εκ τούτου, οποιοδήποτε σφάλμα της διοικήσεως της Ένωσης σε περιπτώσεις που της παρέχεται περιθώριο εκτιμήσεως θα μπορούσε να οδηγήσει στη στοιχειοθέτηση εξωσυμβατικής ευθύνης της. Πλην όμως, όπως προαναφέρθηκε, από τη σχετική προμνησθείσα νομολογία δεν συνάγεται ότι οποιαδήποτε παρανομία στοιχειοθετεί, αφ' εαυτής, μια τέτοια ευθύνη. Επομένως, το αποφασιστικό κριτήριο για να καθορισθεί εάν συντρέχει τέτοια παράβαση είναι το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει το οικείο θεσμικό όργανο. Συγκεκριμένα, βάσει των διατυπωθέντων από τη νομολογία κριτηρίων, όταν το οικείο θεσμικό όργανο διαθέτει μόνο ιδιαίτερα περιορισμένο, αν όχι ανύπαρκτο, περιθώριο εκτιμήσεως, η απλή παραβίαση του δικαίου της Ένωσης μπορεί να αρκεί προς απόδειξη της υπάρξεως κατάφωρης παραβιάσεως (βλ. απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2011, Sison κατά Συμβουλίου, T-341/07, EU:T:2011:687, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

84 Ωστόσο, από τη νομολογία αυτή δεν δημιουργείται αυτομάτως σχέση μεταξύ, αφενός, της ελλείψεως εξουσίας εκτιμήσεως του οικείου οργάνου και, αφετέρου, του χαρακτηρισμού της παραβάσεως ως κατάφωρης παραβιάσεως του δικαίου της Ένωσης (βλ. απόφαση της 3ης Μαρτίου 2010, Artegodan κατά Επιτροπής, T-429/05, EU:T:2010:60, σκέψη 59).

85 Συγκεκριμένα, η έκταση της διακριτικής ευχέρειας του οικείου θεσμικού οργάνου, μολονότι αποτελεί στοιχείο καθοριστικής σημασίας, δεν αποτελεί αποκλειστικό κριτήριο. Αντιθέτως, είναι απαραίτητο να λαμβάνονται υπόψη, ιδίως, η πολυπλοκότητα των προς διευθέτηση καταστάσεων και οι δυσχέρειες εφαρμογής ή ερμηνείας των νομοθετικών κειμένων (βλ. απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2011, Sison κατά Συμβουλίου, T-341/07, EU:T:2011:687, σκέψεις 36 και 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία) ή, γενικότερα, ο τομέας, οι προϋποθέσεις και το πλαίσιο στο

οποίο το οικείο θεσμικό ή άλλο όργανο της Ένωσης υπέχει την εν λόγω υποχρέωση (βλ. απόφαση της 4ης Απριλίου 2017, Διαμεσολαβητής κατά Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

86 Επομένως, η ευθύνη της Ένωσης δύναται να στοιχειοθετηθεί βάσει μόνον της διαπιστώσεως παρατυπίας που δεν θα διέπραττε, υπό ανάλογες συνθήκες, μια ευλόγως συνετή και επιμελής διοικητική αρχή (βλ. απόφαση της 3ης Μαρτίου 2010, Artegodan κατά Επιτροπής, T-429/05, EU:T:2010:60, σκέψη 62).

87 Συναφώς, η νομολογία έχει επίσης διευκρινίσει ότι η αθέτηση μιας εκ του νόμου υποχρεώσεως δεν μπορεί να στοιχειοθετήσει κατάφωρη παραβίαση θεμελιώνουσα εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης παρά μόνον όταν η συμπεριφορά αυτή συνίσταται στην έκδοση πράξεως προδήλως αντίθετης προς τον κανόνα δικαίου και θίγουσας σοβαρώς τα συμφέροντα τρίτων, χωρίς αυτή να μπορεί να δικαιολογηθεί ή να εξηγηθεί με την επίκληση των ειδικών υποχρεώσεων με τις οποίες εξ αντικειμένου βαρύνεται η υπηρεσία κατά την άσκηση των συνήθων καθηκόντων της (απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2008, MyTravel κατά Επιτροπής, T-212/03, EU:T:2008:315, σκέψη 43).

88 Συνεπώς, εναπόκειται στον δικαστή της Ένωσης, αφού καθορίσει, κατ' αρχάς, εάν το οικείο θεσμικό όργανο διέθετε περιθώριο εκτιμήσεως, να λάβει υπόψη του, στη συνέχεια, την πολυπλοκότητα της προς διευθέτηση καταστάσεως, τις δυσχέρειες εφαρμογής ή ερμηνείας των νομοθετικών κειμένων, τον βαθμό σαφήνειας και ακρίβειας του παραβιασθέντος κανόνα δικαίου και τον εσκεμμένο ή ασύγγνωστο χαρακτήρα του διαπραχθέντος σφάλματος (βλ. απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2011, Sison κατά Συμβουλίου, T-341/07, EU:T:2011:687, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

89 Υπό το πρίσμα των κριτηρίων αυτών, πρέπει να εξεταστεί εάν η παράβαση της Επιτροπής, όπως διαπιστώθηκε με τις αποφάσεις της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), και της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), συνιστά κατάφωρη παράβαση κατά την έννοια της προαναφερθείσας νομολογίας.

90 Προς τούτο, πρέπει να υπομνησθούν οι σκέψεις που οδήγησαν το Γενικό Δικαστήριο και, εν συνεχεία, το Δικαστήριο στη διαπίστωση ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την ταξινόμηση της CTPHT βάσει της αθροιστικής μεθόδου.

91 Όσον αφορά την απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), επισημαίνεται ότι από τη σκέψη 24 της αποφάσεως αυτής προκύπτει ότι αφετηρία του Γενικού Δικαστηρίου ήταν ότι η Επιτροπή διέθετε «ευρεία διακριτική ευχέρεια» κατά την ταξινόμηση της CTPHT. Κατά τη σκέψη 30 της ίδιας αποφάσεως, «η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον, ταξινομώντας την CTPHT στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410) βάσει των συστατικών της, δεν συμμορφώθηκε προς την υποχρέωσή της να λάβει υπόψη της όλα τα κρίσιμα στοιχεία και τις περιστάσεις, ούτως ώστε να εκτιμηθεί δεόντως η αναλογία κατά την οποία περιλαμβάνονται τα δεκαέξι συστατικά ΠΑΥ στην CTPHT και τα χημικά τους αποτελέσματα». Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να αποδείξει ότι είχε συνεκτιμήσει το γεγονός ότι τα συστατικά της CTPHT μπορούσαν να εξαχθούν από τη CTPHT σε περιορισμένο μόνο βαθμό και ότι η συγκεκριμένη ουσία εμφάνιζε μεγάλη σταθερότητα και, ως εκ τούτου, μικρή υδατοδιαλυτότητα. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε το γεγονός ότι η Επιτροπή, εκκινώντας από την παραδοχή ότι όλοι οι ΠΑΥ της CTPHT διαλύονταν στο νερό,

στήριξε την ταξινόμηση της CTPHT στην παραδοχή ότι το 9,2 % της CTPHT ήταν υδατοδιαλυτό, ενώ από το έγγραφο αναφοράς προέκυπτε ότι η τιμή αυτή δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα, δεδομένου ότι το υψηλότερο ποσοστό υδατοδιαλυτότητας της CTPHT ήταν 0,0014 %. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο παρέπεμψε στον ορισμό της οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον που περιέχεται στο σημείο 4.1.1.1 του παραρτήματος Ι του κανονισμού 1272/2008, ο οποίος αφορούσε, κατά το Γενικό Δικαστήριο, τις ιδιότητες της ουσίας και όχι μόνον τις ιδιότητες των συστατικών της. Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε στη νομολογία του Δικαστηρίου, όπως αυτή μνημονεύεται στη σκέψη 29 της απόφασής του της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), κατά την οποία δεν μπορεί να θεωρηθεί, απλώς και μόνον επειδή ένα συστατικό μιας ουσίας έχει ορισμένες ιδιότητες, ότι και η ουσία αυτή έχει επίσης τις ιδιότητες αυτές.

92 Με την απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), το Δικαστήριο δεν ανέτρεψε τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου ότι η Επιτροπή διέθετε ευρεία διακριτική ευχέρεια κατά την ταξινόμηση μιας ουσίας βάσει του κανονισμού 1272/2008 καθώς και κατά την εξέταση των περίπλοκων επιστημονικών και τεχνικών αξιολογήσεων στις οποίες όφειλε να προβεί προς τούτο. Το Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Το Δικαστήριο επισήμανε, μεταξύ άλλων, το γεγονός ότι τα κριτήρια του GHS ενσωματώθηκαν στο δίκαιο της Ένωσης με το παράρτημα Ι του κανονισμού 1272/2008 όπου επαναλαμβάνεται αυτολεξεί το σύνολο σχεδόν των διατάξεων αυτών. Το έγγραφο δε αυτό υπογραμμίζει τα σύνθετα ερμηνευτικά προβλήματα, ακόμη και για τους εμπειρογνώμονες, που δημιουργεί η ταξινόμηση, ιδίως των ουσιών που αποκαλούνται "σύνθετες ή πολλαπλών συστατικών", των οποίων «όλα τα χαρακτηριστικά […] υδατοδιαλυτότητας δημιουργούν ερμηνευτικά προβλήματα, στο μέτρο που κάθε συστατικό του μείγματος μπορεί να συμπεριφέρεται διαφορετικά» (απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ., C-691/15 P, EU:C:2017:882, σκέψη 43).

93 Συνεπώς, κατά το Δικαστήριο, οι συντάκτες του GHS θέλησαν με τον τρόπο αυτόν να επιστήσουν την προσοχή στα εγγενή όρια των μεθοδολογικών κριτηρίων ταξινομήσεως των κινδύνων για το υδάτινο περιβάλλον, όσον αφορά ορισμένες ουσίες που χαρακτηρίζονται από τον σύνθετο χαρακτήρα τους, τη σταθερότητά τους ή τη χαμηλή υδατοδιαλυτότητά τους. Επίσης, κατά το Δικαστήριο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο νομοθέτης της Ένωσης, ενσωματώνοντας με τον τρόπο αυτό το GHS στον κανονισμό 1272/2008, παρέβλεψε αυτούς τους μεθοδολογικούς περιορισμούς. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να περιορίζει την εκτίμησή της μόνο στα στοιχεία που αναφέρονται ρητώς στο σημείο 4.1.3.5.5 του παραρτήματος Ι του κανονισμού 1272/2008, αποκλείοντας κάθε άλλο στοιχείο.

94 Συναφώς, το Δικαστήριο επισήμανε επίσης ότι, κατά το σημείο 4.1.3.1, στο οποίο ορίζονται τα κριτήρια ταξινομήσεως των μειγμάτων, η προσέγγιση που υιοθετήθηκε «[εφαρμόζεται όπου κρίνεται σκόπιμο] για να χρησιμοποιούνται όλα τα διαθέσιμα στοιχεία για τους σκοπούς της ταξινόμησης των κινδύνων που παρουσιάζουν τα μείγματα για το υδάτινο περιβάλλον», πράγμα το οποίο, κατά το Δικαστήριο, τείνει να κλονίσει την ερμηνεία σύμφωνα με την οποία θα έπρεπε, σε κάθε περίπτωση, να αποκλείεται η συνεκτίμηση πληροφοριών άλλων πλην αυτών που γίνονται ρητώς δεκτές στο πλαίσιο της αθροιστικής μεθόδου. Επιπλέον, το Δικαστήριο επισήμανε ότι είναι εγγενές στην αθροιστική μέθοδο που εφάρμοσε εν προκειμένω η Επιτροπή να χάνει την αξιοπιστία της σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως στην προκειμένη περίπτωση, κατά την οποία η αθροιστική μέθοδος καταλήγει στο αποτέλεσμα του 14 521 %, το οποίο είναι 581 φορές μεγαλύτερο από το ελάχιστο επίπεδο που απαιτείται προκειμένου να επιτευχθεί το όριο του 25 % κατόπιν

σταθμίσεως βάσει των συντελεστών M, και ότι το μέγιστο ποσοστό υδατοδιαλυτότητας της CTPHT ήταν 0,0014 %, ήτοι ποσοστό περίπου 71 000 φορές μικρότερο από το υποθετικό ποσοστό διαλυτότητας του 100 % που χρησιμοποιείται για τα συνεκτιμώμενα συστατικά.

95 Λαμβανομένης υπόψη της διαπιστώσεως του Γενικού Δικαστηρίου, όπως αυτή επικυρώθηκε από το Δικαστήριο, ότι στην επίδικη περίπτωση η Επιτροπή παρέβη κανόνα που της παρέχει περιθώριο εκτιμήσεως, είναι απορριπτέο το επιχείρημα της ενάγουσας ότι η Επιτροπή είχε θεωρήσει ότι η αθροιστική μέθοδος αποτελούσε αυστηρό κανόνα που δεν της κατέλειπε κανένα περιθώριο εκτιμήσεως. Η ζημία την οποία θα μπορούσε ενδεχομένως να επικαλεστεί η ενάγουσα απορρέει από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά την εφαρμογή της μεθόδου αυτής. Ωστόσο, δεν μπορεί η ίδια αυτή μέθοδος να θεωρείται, όσον αφορά τον καθορισμό της εξωσυμβατικής ευθύνης της διοικητικής αρχής που την εφάρμοσε, ότι καταλείπει περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά το κριτήριο της παραβάσεως, και, συγχρόνως, να θεωρείται ότι αποτελεί αυστηρό κανόνα όσον αφορά το κριτήριο της κατάφωρης παραβάσεως.

96 Από την προμνησθείσα πάγια νομολογία συνάγεται ότι είναι επίσης απορριπτέο το επιχείρημα της ενάγουσας ότι η πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως συνιστά σε όλες τις περιπτώσεις κατάφωρη παράβαση κανόνα παρέχοντος διακριτική ευχέρεια. Όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 80 έως 83 ανωτέρω, δεδομένου ότι η αγωγή αποζημιώσεως αποτελεί αυτοτελές μέσο έννομης προστασίας, ο παράνομος χαρακτήρας πράξεως της Επιτροπής δεν αρκεί από μόνος του για να στοιχειοθετηθεί εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης. Ο χαρακτηρισμός της πλάνης εκτιμήσεως ως πρόδηλης αφορά την υπέρβαση των ορίων της διακριτικής ευχέρειας και αποσκοπεί, επομένως, να διακρίνει καταστάσεις στις οποίες η υπέρβαση αυτή συνιστά παράβαση δικαίου από καταστάσεις στις οποίες υπάρχουν απλώς διαφωνίες ως προς την προσήκουσα άσκηση της εν λόγω διακριτικής ευχέρειας. Κατά συνέπεια, σε περίπτωση κατά την οποία το οικείο θεσμικό όργανο διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια, τυχόν διαπίστωση κατάφωρης παραβάσεως μπορεί να γίνει μόνον αφού διαπιστωθεί ότι το όργανο αυτό έχει υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, με σκοπό τον προσδιορισμό, βάσει των κριτηρίων που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 88 ανωτέρω, των σοβαρότερων και ασύγγνωστων σφαλμάτων που ισοδυναμούν με πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων που επιβάλλονται στη διακριτική ευχέρεια του οικείου θεσμικού οργάνου.

97 Όσον αφορά, πρώτον, το κριτήριο σχετικά με τον βαθμό σαφήνειας και ακρίβειας του παραβιαζόμενου κανόνα, ήτοι του σημείου 4.1.3.5.5 του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008, επισημαίνεται ότι, κατά το γράμμα του εν λόγω σημείου, η αθροιστική μέθοδος εμφανίζεται ως σχεδόν μηχανικός υπολογισμός, βάσει του οποίου η Επιτροπή ελέγχει εάν το άθροισμα των συγκεντρώσεων (ως ποσοστό) των εξαιρετικά τοξικών συστατικών του μείγματος πολλαπλασιαζόμενων με τους αντίστοιχους συντελεστές M είναι ίσο ή ανώτερο του 25 %. Εάν ισχύει αυτό, το μείγμα, εν προκειμένω η CTPHT, «ταξινομείται» στις ουσίες οξείας τοξικότητας ή χρόνιας τοξικότητας της κατηγορίας 1 (βλ. σημεία 4.1.3.5.5.3.1 και 4.1.3.5.5.4.2 του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008). Όπως διαπίστωσε το Δικαστήριο στη σκέψη 39 της αποφάσεως της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), στο σημείο 4.1.3.5.5 του παραρτήματος I του εν λόγω κανονισμού δεν αντιμετωπίζεται, βεβαίως, το ενδεχόμενο προσφυγής σε άλλα κριτήρια πέραν αυτών που ρητώς αναφέρονται στη διάταξη αυτή.

98 Συναφώς, είναι απορριπτέο το επιχείρημα της ενάγουσας ότι η απόφαση της 7ης Μαρτίου 2013, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA (T-93/10, EU:T:2013:106), μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά νομολογιακό προηγούμενο το οποίο αποσαφηνίζει την προσέγγιση της αθροιστικής μεθόδου. Όπως ορθώς επισήμανε η Επιτροπή, ούτε το Γενικό Δικαστήριο ούτε το Δικαστήριο

έκαναν μνεία στη συγκεκριμένη απόφαση. Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εν λόγω απόφαση δεν αφορούσε την ταξινόμηση μείγματος βάσει του κανονισμού 1272/2008, όπως η επίμαχη εν προκειμένω, αλλά ένα εντελώς διαφορετικό ζήτημα, ήτοι τον χαρακτηρισμό της CTPHT ως ουσίας που προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία κατά το άρθρο 57 του κανονισμού 1907/2006. Επομένως, στον βαθμό που το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με την απόφαση της 7ης Μαρτίου 2013, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA (T-93/10, EU:T:2013:106), ότι ο ECHA δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως έχοντας αποφανθεί ότι η CTPHT είχε ορισμένες ιδιότητες, ήτοι, στην υπόθεση εκείνη, τις ιδιότητες της «ανθεκτικότητας και βιοσυσσωρευσιμότητας», εκ του λόγου ότι τα συστατικά της είχαν τις ιδιότητες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο δεν θέσπισε γενικό κανόνα κατά τον οποίο, όταν ένα νομοθετικό κείμενο καθορίζει κριτήρια για τη λήψη αποφάσεων χωρίς να απαγορεύει ειδικώς και ρητώς τη λήψη υπόψη άλλων στοιχείων, ένα θεσμικό όργανο μπορεί ή ακόμη και οφείλει πάντοτε να λαμβάνει υπόψη του άλλα στοιχεία. Εν πάση περιπτώσει, όπως επισήμανε και η Επιτροπή, ακόμη και αν υποτεθεί ότι με την απόφαση αυτή του Γενικού Δικαστηρίου έχει παγιωθεί σαφές νομολογιακό προηγούμενο σχετικά με το τεθέν ζήτημα, πράγμα που δεν ισχύει, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εν λόγω απόφαση κατέστη αμετάκλητη μόνον κατόπιν της απορρίψεως της αιτήσεως αναιρέσεως από το Δικαστήριο με διάταξη της 22ας Μαΐου 2014, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά ECHA (C-287/13 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2014:599), ήτοι μετά την έκδοση του κανονισμού 944/2013, όπερ σημαίνει ότι δεν μπορούσε, εξ αυτού και μόνον του γεγονότος, να αποτελέσει νομολογιακό προηγούμενο το οποίο η Επιτροπή μπορούσε να λάβει ή όφειλε να λάβει υπόψη της κατά την έκδοση του κανονισμού 944/2013.

99 Επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το σημείο 4.1.3.5.5 του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008 αποτελούσε, κατά την ημερομηνία εκδόσεως του κανονισμού 944/2013, απολύτως σαφή κανόνα ως προς την ύπαρξη του περιθωρίου εκτιμήσεως που διέθετε η Επιτροπή κατά την εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου. Το γράμμα του άρθρου αυτού δεν υποδηλώνει την ύπαρξη τέτοιας διακριτικής ευχέρειας και, κυρίως, δεν αναφέρει ότι η διαλυτότητα ενός μείγματος αποτελεί παράγοντα που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη. Συναφώς, επισημαίνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο και ειδικότερα το Δικαστήριο αναγνώρισαν την ύπαρξη περιθωρίου εκτιμήσεως το οποίο θα έπρεπε να οδηγήσει την Επιτροπή να λάβει υπόψη άλλα στοιχεία πλην των ρητώς μνημονευομένων στο σημείο 4.1.3.5.5, επί τη βάσει εκτιμήσεων που δεν απορρέουν ευθέως ή ρητώς από το ίδιο το γράμμα του εν λόγω σημείου. Ειδικότερα, το Δικαστήριο βασίστηκε σε εκτιμήσεις σχετικές με το γενικότερο κανονιστικό πλαίσιο, ήτοι, συγκεκριμένα, το γεγονός ότι η αθροιστική μέθοδος δεν παραβλέπει τους μεθοδολογικούς περιορισμούς που έχουν προσδιοριστεί από το GHS και τους οποίους ο κανονισμός 1272/2008 σκοπεί, σύμφωνα με την αιτιολογική του σκέψη 6, να ενσωματώσει στο δίκαιο της Ένωσης. Όπως επισήμανε το Δικαστήριο στη σκέψη 43 της αποφάσεως της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), το έγγραφο αυτό υπογραμμίζει τα ερμηνευτικά προβλήματα που συνδέονται με την ταξινόμηση ουσιών σύνθετων ή πολλαπλών συστατικών όπως η CTPHT. Οι ερμηνευτικές αυτές δυσχέρειες, οι οποίες περιπλέκουν την εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου και οι οποίες, εξάλλου, καταδείχθηκαν με την εν λόγω απόφαση, αποκλείουν τον χαρακτηρισμό της συμπεριφοράς της Επιτροπής ως προδήλως και σε μεγάλο βαθμό αντίθετης προς τον παραβιασθέντα κανόνα δικαίου (πρβλ. απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2008, MyTravel κατά Επιτροπής, T-212/03, EU:T:2008:315, σκέψη 43). Μολονότι είναι αληθές ότι, σύμφωνα με τις αποφάσεις της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), και της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), η συμπεριφορά αυτή δεν είναι σύννομη, εντούτοις δύναται τουλάχιστον να εξηγηθεί λόγω της διατυπώσεως του εν λόγω σημείου 4.1.3.5.5 και των ερμηνευτικών δυσχερειών ως προς την ταξινόμηση σύνθετων ουσιών.

100 Όσον αφορά, δεύτερον, το ζήτημα εάν η πλάνη στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή, όπως διαπιστώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο και στη συνέχεια από το Δικαστήριο, είναι συγγνωστή ή ασύγγνωστη, διαπιστώνονται τα ακόλουθα.

101 Κατ' αρχάς, πρέπει να σημειωθεί ότι ούτε το Γενικό Δικαστήριο ούτε το Δικαστήριο έθεσαν υπό αμφισβήτηση την εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου. Όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 26 της αποφάσεως της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως «κατά την εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου».

102 Επιπλέον, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή εφάρμοσε την αθροιστική μέθοδο ακολουθώντας αυστηρά το γράμμα του σημείου 4.1.3.5.5. Η Επιτροπή προέβη σε υπολογισμό του αθροίσματος των συγκεντρώσεων των άκρως τοξικών συστατικών της CTPHT, κατόπιν εφαρμογής των αντίστοιχων συντελεστών M. Μια τέτοια εφαρμογή της ως άνω μεθόδου, τηρουμένου του γράμματος του σημείου 4.1.3.5.5, καταδεικνύει ότι πρόθεση της Επιτροπής ήταν να ενεργήσει εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων της, όπερ μπορεί κατά κανόνα να θεωρηθεί ως συνετή προσέγγιση για περιπτώσεις οι οποίες χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερη περιπλοκότητα σε επιστημονικό και τεχνικό επίπεδο. Όπως επισημάνθηκε στο σημείο 75 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα M. Bobek στην υπόθεση Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:646), κατ' αρχήν η τοποθέτηση αυτή πρέπει να επιδοκιμαστεί, μολονότι αποδείχθηκε εσφαλμένη εν προκειμένω.

103 Μολονότι είναι αληθές ότι το Δικαστήριο και το Γενικό Δικαστήριο έκριναν ότι η τοποθέτηση αυτή πάσχει πρόδηλη πλάνη, ο χαρακτηρισμός ως ασύγγνωστης μιας τέτοιας τοποθετήσεως, η οποία ακολουθεί τη σχετικώς οριοθετημένη διατύπωση ενός κανόνα δικαίου σε τομέα χαρακτηριζόμενο από υψηλή επιστημονική και τεχνική περιπλοκότητα, και η οποία, επιπλέον, εντάσσεται σε νομοθετική ρύθμιση η οποία, κατά το άρθρο 1 του κανονισμού 1272/2008, έχει ως στόχο την «εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος καθώς και της ελεύθερης κυκλοφορίας των ουσιών [και] των μειγμάτων […] με […] την εναρμόνιση των κριτηρίων ταξινόμησης των ουσιών και των μειγμάτων και των κανόνων για την επισήμανση και τη συσκευασία των επικίνδυνων ουσιών και μειγμάτων», θα έβαινε πέραν των κριτηρίων που η προμνησθείσα νομολογία έχει καθιερώσει για τη στοιχειοθέτηση κατάφωρης παραβίασης. Ειδικότερα, μια τέτοια τοποθέτηση δεν συνιστά πράξη προδήλως και σε μεγάλο βαθμό αντίθετη προς τον κανόνα δικαίου, μη δυνάμενη να δικαιολογηθεί ή να εξηγηθεί με την επίκληση των ειδικών υποχρεώσεων με τις οποίες εξ αντικειμένου βαρύνεται η Επιτροπή κατά την άσκηση των καθηκόντων της στον τομέα της ταξινομήσεως των ουσιών άγνωστης συνθέσεως (πρβλ. απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2008, MyTravel κατά Επιτροπής, T-212/03, EU:T:2008:315, σκέψη 43).

104 Υπενθυμίζεται, ακόμη, ότι στην υπό κρίση υπόθεση η Επιτροπή ακολούθησε τη γνωμοδότηση της ΕΑΚ, η οποία διατυπώθηκε κατόπιν διαδικασίας προβλεπόμενης από τον κανονισμό 1272/2008. Η διαδικασία αυτή ξεκίνησε με την πρόταση ταξινομήσεως που υπέβαλε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δυνάμει του άρθρου 37, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού. Η εν λόγω πρόταση αποτέλεσε ακολούθως αντικείμενο δημόσιας διαβουλεύσεως, σε συνέχεια της οποίας η ΕΑΚ, η οποία συγκροτείται από εκπροσώπους κρατών μελών, διατύπωσε ομοφώνως την επίμαχη γνωμοδότηση σύμφωνα με το άρθρο 37, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού.

105 Το ζήτημα της χαμηλής διαλυτότητας της CTPHT τέθηκε από την τομεακή ομάδα των χημικών ουσιών που απορρέουν από λιθάνθρακα με φάκελο που καταρτίστηκε σύμφωνα με το παράρτημα VI του κανονισμού 1272/2008 και υποβλήθηκε στη δημόσια διαβούλευση στις

15 Νοεμβρίου 2010. Επιπλέον, η ως άνω ομάδα, με επιστολή της 27ης Ιουνίου 2011 προς τη γραμματεία της ΕΑΚ, διευκρίνισε, παραπέμποντας σε επιστημονική δημοσίευση, ότι η μέγιστη υδατοδιαλυτότητα της CTPHT ήταν 0,0004 %. Διαπιστώνεται επομένως ότι η γνωμοδότηση της ΕΑΚ εκδόθηκε με πλήρη επίγνωση της χαμηλής διαλυτότητας της CTPHT. Συγκεκριμένα, η χαμηλή διαλυτότητα της CTPHT εξετάστηκε από την ΕΑΚ στη σελίδα 92 του εγγράφου αναφοράς, καθόσον διευκρινίζεται ότι, για την εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου, γίνεται η παραδοχή ότι όλοι οι ΠΑΥ είναι υδατοδιαλυτοί και ότι η παραδοχή αυτή πιθανώς συνεπάγεται την υπερεκτίμηση της τοξικότητας της CTPHT. Ταυτοχρόνως όμως η ΕΑΚ εξήγησε στη γνωμοδότησή της ότι μια τέτοια τοξικότητα μπορούσε να θεωρηθεί ως η πλέον δυσμενής εκδοχή (worst case), δεδομένου ότι η σύνθεση της CTPHT ήταν αβέβαιη και δεν μπορούσε να αποκλειστεί το ενδεχόμενο άλλα συστατικά της CTPHT να συμβάλλουν στην τοξικότητά της. Η γνωμοδότηση της ΕΑΚ περιλαμβάνει, επομένως, μια εξήγηση που αφορά, τουλάχιστον, τη διάσταση μεταξύ, αφενός, του τεκμηρίου ότι όλοι οι ΠΑΥ διαλύονται στο νερό και, αφετέρου, της χαμηλής υδατοδιαλυτότητας της CTPHT.

106 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, δεν αποδείχθηκε εν προκειμένω ότι, υπό το πρίσμα του εφαρμοστέου περίπλοκου νομικού πλαισίου, μια διοικητική αρχή επιδεικνύουσα εύλογη σύνεση και επιμέλεια θα έκρινε αναγκαίο να αμφισβητήσει την αξιοπιστία της γνωμοδοτήσεως της ΕΑΚ σε βαθμό που να πρέπει να αποκλίνει από αυτήν προκειμένου να λάβει υπόψη ένα κριτήριο που δεν προβλέπεται ρητώς στον κανονισμό 1272/2008. Συναφώς, είναι σημαντικό να υπομνησθεί ότι το γεγονός ότι η CTPHT είναι ουσία άγνωστης και περίπλοκης συνθέσεως συνιστούσε ειδικό περιορισμό για την Επιτροπή κατά τον χρόνο εκδόσεως του κανονισμού 944/2013. Δεδομένης της αβεβαιότητας ως προς την ακριβή σύνθεση της CTPHT, μπορεί να γίνει τουλάχιστον δεκτό ότι δεν συνιστά ασύγγνωστη πλάνη το γεγονός ότι μια διοικητική αρχή υιοθέτησε, ενεργώντας με σύνεση, τη γνωμοδότηση ομάδας εμπειρογνωμόνων όπως η ΕΑΚ, η οποία, εξάλλου, διατυπώθηκε ομοφώνως και βασίστηκε στον εντοπισμό κινδύνου υποεκτίμησης της τοξικότητας της CTPHT, δεδομένου ότι στη σελίδα 92 της εν λόγω γνωμοδοτήσεως αναφερόταν ότι ο κίνδυνος αυτός αποτελούσε την πλέον δυσμενή εκδοχή (worst case) σε μια κατάσταση όπου η συμβολή των άλλων συστατικών στην υδατική τοξικότητα της CTPHT ήταν άγνωστη.

107 Συναφώς, υπενθυμίζεται εκ νέου ότι η ταξινόμηση ουσιών και μειγμάτων όπως η CTPHT, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1272/2008, αποσκοπεί στην εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος. Επιπλέον, μολονότι η αρχή της προφυλάξεως δεν μνημονεύεται ρητώς στον κανονισμό 1272/2006, η αρχή αυτή, στην οποία στηρίζονται, μεταξύ άλλων, οι διατάξεις του κανονισμού 1907/2006, δεν μπορεί να αγνοηθεί κατά την ταξινόμηση χημικών ουσιών και μειγμάτων, τομέας ο οποίος είναι στενά συνδεδεμένος με εκείνον στον οποίο αναφέρεται ο κανονισμός 1907/2006. Η αρχή της προφυλάξεως, η οποία αποτελεί γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, παρέχει τη δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές, σε περίπτωση αβεβαιότητας, να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα προς αποτροπή ορισμένων δυνητικών κινδύνων για τη δημόσια υγεία, την ασφάλεια και το περιβάλλον, χωρίς να χρειάζεται να περιμένουν έως ότου αποδειχθεί πλήρως η ύπαρξη και η σοβαρότητα των κινδύνων αυτών (πρβλ. απόφαση της 10ης Απριλίου 2014, Acino κατά Επιτροπής, C-269/13 P, EU:C:2014:255, σκέψη 57 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

108 Εντός αυτού του κανονιστικού πλαισίου ο κανονισμός 1272/2008 αναθέτει στην Επιτροπή την αρμοδιότητα της ταξινόμησης χημικών ουσιών. Όπως καταδεικνύεται από την υπό κρίση υπόθεση, η άσκηση της συγκεκριμένης αρμοδιότητας ενδέχεται να απαιτηθούν διαπιστώσεις όσον αφορά την τοξικότητα σύνθετων ουσιών. Θα υπήρχε δε κίνδυνος παρακωλύσεως της αρμοδιότητας αυτής, εις βάρος των προαναφερθέντων σκοπών, εάν η λήψη αποφάσεως σχετικά με την ταξινόμηση σύνθετων ουσιών μπορούσε να θεμελιώσει εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης

χωρίς η επιστημονική περιπλοκότητα και η συνακόλουθη ανασφάλεια, όπως και η περιπλοκότητα του εφαρμοστέου κανονιστικού πλαισίου, να λαμβάνονται υπόψη ως παράγοντες που θα μπορούσαν να καταστήσουν ενδεχόμενη πλάνη συγγνωστή.

109 Εν πάση περιπτώσει, η πλάνη στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή δεν συνιστά συμπεριφορά που προσεγγίζει την αυθαιρεσία κατά την έννοια της αποφάσεως της 5ης Δεκεμβρίου 1979, Amylum και Tunnel Refineries κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (116/77 και 124/77, EU:C:1979:273). Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η ενάγουσα, από την υψηλή τιμή του αποτελέσματος στο οποίο οδήγησε εν προκειμένω η εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου δεν μπορεί να συναχθεί ότι η Επιτροπή επέδειξε συμπεριφορά που προσεγγίζει την αυθαιρεσία. Είναι αληθές ότι το Δικαστήριο έκανε μνεία στο αποτέλεσμα του 14 521 % ως ενδεικτικό μιας καταστάσεως στην οποία η αθροιστική μέθοδος καθίσταται αναξιόπιστη. Εντούτοις, το αποτέλεσμα αυτό του 14 521 %, αδιαμφισβήτητα υψηλό εκ πρώτης όψεως, ιδίως σε σύγκριση με το όριο του 25 % που απαιτείται για τη διαπίστωση οξείας και χρόνιας τοξικότητας της κατηγορίας 1, είναι το μαθηματικώς αναπόφευκτο αποτέλεσμα της εφαρμογής της αθροιστικής μεθόδου, καθόσον ορισμένα συστατικά της CTPHT εμφανίζουν πολύ υψηλό συντελεστή M. Σημειώνεται, επί παραδείγματι, ότι επί ορισμένων συστατικών της CTPHT, όπως εν προκειμένω στη Fluoranthene, εφαρμόστηκε συντελεστής M 10 000. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να υποτεθεί ότι η υψηλή τιμή που προέκυψε κατ' εφαρμογήν ενός τέτοιου υπολογισμού αποτελεί, από μόνη της, απόδειξη του ασύγγνωστου χαρακτήρα της πλάνης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή. Δεδομένου ότι η Επιτροπή μπορούσε ευλόγως να πιστεύει, κατά τον χρόνο εκδόσεως του κανονισμού 944/2013, ότι δεν διέθετε περιθώριο εκτιμήσεως κατά την ταξινόμηση της CTPHT βάσει της αθροιστικής μεθόδου και λαμβανομένου υπόψη του κανονιστικού πλαισίου στο οποίο εντάσσεται η ταξινόμηση αυτή, το οποίο χαρακτηρίζεται από τον σκοπό της εξασφαλίσεως υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος με απόλυτη τήρηση της αρχής της προφυλάξεως, το γεγονός ότι, λόγω της παρουσίας εν προκειμένω ιδιαιτέρως υψηλών παραγόντων M, το αποτέλεσμα του 14 521 % δεν της δημιούργησε αμφιβολίες ως προς την εκ μέρους της εφαρμογή της εν λόγω αθροιστικής μεθόδου, φαίνεται, αντιθέτως, να συνιστά συγγνωστή πλάνη.

110 Η συμπεριφορά, επομένως, που επέδειξε Επιτροπή προσομοιάζει περισσότερο προς τη συμπεριφορά που θα μπορούσε να αναμένεται από μια διοικητική αρχή επιδεικνύουσα εύλογη σύνεση και επιμέλεια παρά προς τη συμπεριφορά μιας διοικητικής αρχής που προσεγγίζει την αυθαιρεσία. Σε μια ανάλογη περίπτωση και δεδομένης της απουσίας εναλλακτικής μεθόδου ρητώς προβλεπόμενης στον κανονισμό 1272/2008, δεν θα ήταν εντελώς παράδοξο για μια διοικητική αρχή να θεωρήσει ότι θα διέτρεχε κίνδυνο ακυρώσεως σε περίπτωση που αποφάσιζε να λάβει υπόψη παράγοντες άλλους πλην των ρητώς προβλεπομένων στο παράρτημα I του κανονισμού 1272/2008 και ιδίως στο σημείο 4.1.3.5.5 αυτού.

111 Πρέπει, εξάλλου, να επισημανθεί ότι ούτε το Γενικό Δικαστήριο ούτε το Δικαστήριο αποφάνθηκαν επί του ζητήματος εάν η ταξινόμηση της CTPHT στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410) ήταν ουσιαστικά ορθή ή εσφαλμένη. Όπως επισήμανε και ο γενικός εισαγγελέας M. Bobek στο σημείο 70 των προτάσεών του στην υπόθεση Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15, EU:C:2017:646), η ένδικη διαφορά δεν αφορούσε την ορθότητα της ταξινομήσεως της CTPHT, αλλά μόνον το ζήτημα των παραγόντων που θα έπρεπε να είχαν ληφθεί υπόψη κατά την εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου. Ειδικότερα, δεν αποκλείεται, ακόμη και αν είχε ληφθεί υπόψη η χαμηλή υδατοδιαλυτότητα της CTPHT, η Επιτροπή να είχε καταλήξει στο ίδιο συμπέρασμα σχετικά με την ταξινόμηση της CTPHT στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410).

112 Συναφώς, διαπιστώνεται επίσης ότι καμία νέα πρωτοβουλία ταξινομήσεως δεν κινήθηκε κατόπιν της αποφάσεως της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882). Όπως διευκρίνισε η Επιτροπή απαντώντας σε σχετική γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, το γεγονός ότι δεν έχει γίνει νέα ταξινόμηση μπορεί να εξηγηθεί, μεταξύ άλλων, αφενός, από το γεγονός ότι η CTPHT θα μπορούσε να θεωρηθεί ήσσονος προτεραιότητας, δεδομένου ότι, δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2017/999 της Επιτροπής, της 13ης Ιουνίου 2017, για την τροποποίηση του παραρτήματος XIV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (ΕΕ 2017, L 150, σ. 7), η CTPHT περιελήφθη στο παράρτημα XIV του κανονισμού 1907/2006 λόγω των καρκινογόνων ιδιοτήτων της και των ανθεκτικών, βιοσυσσωρεύσιμων και τοξικών ιδιοτήτων της, καθώς και λόγω των άκρως ανθεκτικών και άκρως βιοσυσσωρεύσιμων ιδιοτήτων της και, ως εκ τούτου, από τις 4 Οκτωβρίου 2020 η χρήση της προϋποθέτει διαδικασία αδειοδότησης. Αφετέρου, η Επιτροπή προέβαλε ως πιθανό λόγο το γεγονός ότι το ζήτημα της ορθής εφαρμογής της αθροιστικής μεθόδου σε ελάχιστα υδατοδιαλυτές ουσίες και μείγματα παρέμεινε ανοικτό κατόπιν της εν λόγω αποφάσεως του Δικαστηρίου.

113 Είναι αληθές ότι ο υποθετικός χαρακτήρας των λόγων για τους οποίους δεν έχει υπάρξει νέα ταξινόμηση δεν επιτρέπει την οριστική εκτίμηση του λυσιτέλειάς τους στην υπό κρίση υπόθεση. Εντούτοις, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το γεγονός ότι η πλάνη στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή, όπως διαπιστώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο και, στη συνέχεια, από το Δικαστήριο, δεν διορθώθηκε μέσω νέας ταξινομήσεως, μπορεί να καταδείξει τις δυσχέρειες που συνδέονται με την ορθή εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου. Ο δυσχερώς επανορθώσιμος χαρακτήρας της πλάνης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή, όπως ενδεχομένως επισημάνθηκε με την υπό κρίση υπόθεση, αποκλείει, επομένως, τον χαρακτηρισμό της πλάνης αυτής ως ασύγγνωστης.

114 Τέλος, αντιθέτως προς όσα φαίνεται να υποστηρίζει η ενάγουσα, το γεγονός ότι η Επιτροπή άσκησε τα δικονομικά της δικαιώματα αντιτασσόμενη στην αίτηση αναστολής εκτελέσεως και ασκώντας αναίρεση κατά της αποφάσεως της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), δεν μπορεί να συνιστά επιβαρυντικό στοιχείο για την πλάνη στην οποία υπέπεσε. Συναφώς, μπορεί ευλόγως να αναμένεται από οποιαδήποτε διοικητική αρχή επιδεικνύουσα εύλογη σύνεση και επιμέλεια ότι, σε ανάλογη περίπτωση, θα ασκούσε αναίρεση προκειμένου να λάβει διευκρινίσεις από το Δικαστήριο σχετικά με την έκταση των υποχρεώσεών της κατά την ταξινόμηση σύνθετων ουσιών. Σημειώνεται, ακόμη, ότι η απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), περιέχει ορισμένα ερμηνευτικά στοιχεία που είναι τουλάχιστον συμπληρωματικά προς την ανάλυση της αποφάσεως της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767).

115 Υπό το πρίσμα των προεκτεθέντων, η πλάνη στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή φαίνεται, επομένως, να είναι συγγνωστή. Δεδομένης της ασάφειας και των δυσχερειών ερμηνείας των σχετικών διατάξεων του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008 όσον αφορά τη συνεκτίμηση άλλων παραγόντων πέραν αυτών που ρητώς προβλέπονται κατά την εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου, η συμπεριφορά της Επιτροπής δεν ήταν πολύ διαφορετική από εκείνη που θα μπορούσε ευλόγως να αναμένεται από μια ευλόγως συνετή και επιμελή διοικητική αρχή σε ανάλογη κατάσταση, ήτοι μια κατάσταση που χαρακτηρίζεται από επιστημονική πολυπλοκότητα συνδεόμενη με την ταξινόμηση ουσίας άγνωστης συνθέσεως, όπως η CTPHT, με σκοπό την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος. Μια τέτοια συμπεριφορά δεν ισοδυναμεί με πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων που επιβάλλονται στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, το διαπραχθέν σφάλμα δεν συνιστά κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου, και επομένως, εν πάση περιπτώσει,

δεν στοιχειοθετείται εν προκειμένω εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης. Η διαπίστωση αυτή ισχύει τόσο για την παράβαση της αθροιστικής μεθόδου όσο και, ως εκ περισσού για τους λόγους που εκτέθηκαν ανωτέρω, και για την προβαλλόμενη παράβαση της υποχρεώσεως επιμέλειας.

116 Δεδομένου ότι η ενάγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη κατάφωρης παραβάσεως κανόνα δικαίου ικανής να στοιχειοθετήσει εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης, το αίτημα αποζημιώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο, χωρίς να απαιτείται επανεξέταση του ζητήματος της παραβάσεως κανόνα που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες ή η εξέταση των προϋποθέσεων για την ύπαρξη πραγματικής και βεβαίας ζημίας καθώς και αιτιώδους συνάφειας.

117 Κατά συνέπεια, το πρώτο αίτημα πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να απορριφθεί ως αβάσιμο και, επομένως, πρέπει να απορριφθεί το σύνολο των λοιπών αιτημάτων και, εν τέλει, η αγωγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

118 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η ενάγουσα ηττήθηκε, πρέπει να φέρει τα δικαστικά της έξοδα και να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της τελευταίας.

119 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο στ′, του Κανονισμού Διαδικασίας, με τον όρο «όργανα» νοούνται τα θεσμικά όργανα της Ένωσης που αναφέρονται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, ΣΕΕ και τα λοιπά όργανα και οι οργανισμοί που ιδρύονται με τις Συνθήκες ή με πράξη η οποία εκδίδεται προς εκτέλεση των Συνθηκών και που μπορούν να είναι διάδικοι ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Κατά το άρθρο 100 του κανονισμού 1907/2006, ο ECHA είναι οργανισμός της Ένωσης. Ως εκ τούτου, το Βασίλειο της Ισπανίας και ο ECHA φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αγωγή.

2) Η Industrial Química del Nalón, SA, φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

3) Το Βασίλειο της Ισπανίας και ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Svenningsen Barents Mac Eochaidh

Pynnä Laitenberger

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Δεκεμβρίου 2020.

(υπογραφές)